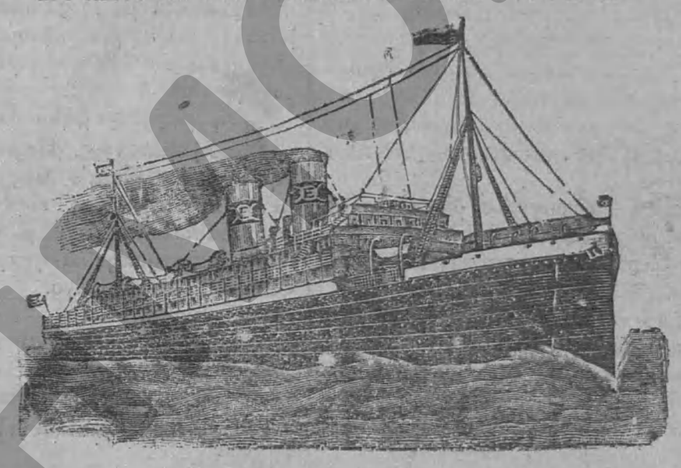

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ
24
Σεπτεμβρίου
1916
Τῆς Μυρτιδιωτίσσης
Ἁγίας Θέκλης
Ἀν. ἡλ. ὥρ. 6 λ. 03
Δύσ. 5 λ. 32

10 ΛΕΠΤΑ | ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ | ΛΕΠΤΑ 10

Μυτιλήνη — Ἔτος Α'. Ἀριθ. 12 | ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Μ. Σ. ΒΑΛΛΗΣ | Γραφεῖα καὶ Τυπογραφεῖα: Λεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α'.

ΖΗΤΩ Η ΕΘΝΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ

ΚΑΛΩΣ ΗΛΘΑΤΕ!

Καλῶς ἤλθατε οἱ μεγάλοι! Καλῶς ἤλθατε οἱ δυνατοί! Οἱ ἀρχηγοί, οἱ πατέρες, οἱ ἀνορθωταί, οἱ σωτῆρες, οἱ δημιουργοί, καλῶς ἤλθατε!

Ὁ Λεσβιακὸς λαὸς σᾶς ἐλαχτάριζε τόσον καιρόν. Τόσον καιρὸν ἐλαχτάριζε τὴν πεπρωμένην ἡμέραν καθ' ἣν θὰ ἐχαιρέτιζε τὴν μεγάλην χειρονομίαν ποὺ θ' ἀντέτασσε τὸ κραταιὸν veto της εἰς τὴν ἐξ ἀνανδρίας καὶ προμελέτης καὶ βδελυροῦ χρηματισμοῦ συντελουμένην προδοσίαν, τῆς ὁποίας τὸ σύνθημα ἔδωκεν ἡ εἰκοστὴ πρώτη Φεβρουαρίου παρελθόντος ἔτους.

Τὴν προδοσίαν αὐτὴν ὁ Λεσβιακὸς λαὸς τὴν διησθάνθη ἔκτοτε, καὶ ὅτε κατόπιν σαφέστερον διεγράφη, τὴν παρηκολούθησεν ἀσθμαίνων καὶ ἄγρυπνος ὑφ' ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις—τὰς μεταμφιέσεις της.

Ὕψιστε Θεέ! Πόσα προσχήματα διὰ νὰ καταλήξουν αἱ ἑκάστοτε γερμανοφαυλοκρατικαὶ Κυβερνήσεις τῶν Ἀθηνῶν εἰς τὰς μεγαλειώδεις προδοσίας τῆς παραδόσεως τῶν φρουρίων, τοῦ στρατοῦ καὶ τῶν πόλεων τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας!

Ἡ ἀναβολὴ τῶν ἐκλογῶν διὰ τὸν Μάϊον ὅπως τάχα λάβῃ καιρὸν καὶ ἀποφανθῇ ὁ λαός. Καὶ ἀφ' οὗ ὁ λαὸς ἀπεφάνθη, πρόσκλησις τῆς νομίμου Κυβερνήσεως μετὰ τρεῖς μῆνας. Καὶ τοῦτο ὅπως ὑπογραφῇ ἡ δολία ἐπιστράτευσις. Μεθ' ὃ ἀποπομπὴ ἐκ τῆς Ἀρχῆς τοῦ Μεγάλου Κυβερνήτου καὶ προκήρυξις νέων ἐκλογῶν. Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Ἑλλὰς ὁδηγεῖται νὰ βυθισθῇ εἰς τὴν προδοσίαν καὶ τὴν ἀτίμωσιν καθὼς εἰς τέλμα.

Ἡ Συνθήκη μὲ τὴν Σερβίαν «κουρελόχαρτον». Γραπταὶ καὶ ἄγραφοι ὑποχρεώσεις τῆς φυλῆς πρὸς προστάτας, συμμάχους καὶ φίλους ἀθετοῦνται ἀναισχύντως, ἐνῷ ὑπούλως δηλητηριάζονται τὰ συναισθήματά του εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Λαοῦ. Καὶ εἰσερχόμεθα τὸ σκότος, εἰς τὸ ὁποῖον δὲν ἀκούεται πλέον ἄλλο ἀπὸ τὸν καγχασμὸν τοῦ Σέγκ, τοῦ Στρέϊτ τοῦ Δούσμανη καὶ τῶν ἐξωνημένων ὀργάνων των, ποὺ ὀρχοῦνται διαβολικῶς ἐπάνω εἰς τὰ στήθη τῆς στραγγαλιζομένης Ἑλλάδος. Ἀλλ' ἂν αὐτὸ κατωρθώθη, ἡ Ἑλλὰς δὲν ἀπέθανεν ἐφ' ὅσον ζῇ ὁ Στρατός. Καὶ δίδεται ἡ καταχθόνιος διαταγὴ νὰ διαλυθῇ καὶ οὗτος. Καταναγκαστικὰ ἔργα, μόχθοι, στερήσεις, μαρτύρια καὶ τῶν γερμανικῶν κρανῶν τὸ μορμολύκειον, ὅλα τὰ μέσα τίθενται εἰς ἐνέργειαν ὅπως παραλύσῃ εἰς τὰς τάξεις του ἡ πειθαρχία καὶ εἰς τὴν ψυχὴν τῶν συγκροτούντων αὐτὸν μαχητῶν ἡ πολεμικὴ ἀλκή, τῶν μαχητῶν ποὺ δύο ἔτη πρότερον ἔστησαν εἰς τὴν διάβασίν των θριάμβους καὶ ἐπύργωσαν τὴν Ἤπειρον καὶ τὴν Μακεδονίαν μὲ τρόπαια ἀπὸ Μπιζανίου μέχρι Δζουμαγιᾶς!

Καὶ ὅταν καὶ αὐτὸ ἐπετεύχθη ἐπειδὴ δὲν ἐκρίθη ἀρκετόν, ἢ ἐκρίθη ὅτι ὑπερήρκει διὰ ν' ἀρχίσῃ ἡ ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς προδοσία, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι κανεὶς πλέον δὲν ὑπῆρχε νὰ διαμαρτυρηθῇ ἐνεργῶς, παρεδόθη τὸ Ροῦπελ.

Εὐτυχῶς ὑπῆρχον αἱ Προστάτιδες αἱ ὁποῖαι κρημνίσασαι τοὺς δολίους Κυβερνήτας ἐκ τῆς ἀρχῆς, ἐπέβαλον τὴν ἀποστράτευσιν. Ἀλλὰ τὸ καταχθόνιον πνεῦμα ποὺ ἀνάσσει τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ δεκαοκτὼ μηνῶν μεταβάλλει ἀκούραστον τὸ σωτήριον αὐτὸ μέτρον εἰς δολοφόνον ἐγχειρίδιον, τὸ ἐμπήγει μίαν τελευταίαν φορὰν εἰς τὰ στήθη της. Οἱ ἀποστρατευόμενοι πλήρως ἐπιστρατεύονται εἰς συλλόγους ἀνανδρείας, διὰ νὰ γίνουν ὄργανα ἐμφυλίων σπαραγμῶν, ἐνῷ ἔξαφνα φρούρια καὶ ὅπλα καὶ πόλεις, ἡ Ἀνατολικὴ Μακεδονία σύψυχος παραδίδεται εἰς τοὺς Βουλγάρους μαζὺ μὲ τὸν ἄτιμον ταγματάρχην Χατζόπουλον ἐκτελοῦντα, ὡς εἶπεν, ἐπιθυμίαν τοῦ αὐθέντου του?

Ὁ Λεσβιακὸς Λαὸς ἀγωνιῶν καὶ ἀσθμαίνων παρηκολούθησεν ὅλην αὐτὴν τὴν στυγερὰν τραγῳδίαν.

Καὶ ἐπειδὴ δὲν ἔπαυσε διαμαρτυρόμενος, ἐσυκοφαντήθη, καθυβρίσθη, ἀπεκλήθη προδότης καὶ νόθος καὶ κάθαρμα ἀπὸ τὸν ἐξωνημένον τύπον τοῦ Σέγκ, ἀπεσκυβαλίσθη ἀπὸ τὰς γερμανοφαυλοκρατικὰς Κυβερνήσεις, κατεδικάσθη ὑπ' αὐτῶν εἰς τὴν πεῖναν καὶ τὴν ἀπόγνωσιν. Ἐὰν δὲ ὑπῆρξε καὶ ἀντικείμενον μερίμνης δι' αὐτὰς κάποτε, τοῦτο ἐγένετο ὅπως διαφθαρῇ καὶ ἀπαρνηθῇ τὴν ψυχήν του, τὴν πίστιν του εἰς τὸν Μέγαν Ἀρχηγὸν τῆς Φυλῆς, ὑπὸ ἀποστελλομένων ἐπίτηδες ἐνταῦθα ἀναξίων δημοσίων λειτουργῶν. Ἀλλ' οὔτε συκοφαντίαι, οὔτε ὕβρεις, οὔτε στερήσεις, οὔτε δόλιοι μέθοδοι ἴσχυσαν ὅπως διασαλεύσουν τὴν θρησκευτικήν του πίστιν ἐπὶ σέ, Ἀρχηγέ, τὸν ΕΝΑ τὸν ΜΟΝΟΝ ὅστις συγκεντρώνεις καὶ ἀκτινοβολεῖς, ὦ Δυνατέ, τὰ ἀδάμαστα ἰδανικὰ τῆς Φυλῆς. Ὁ Λεσβιακὸς λαὸς εἰς τὴν ζοφεράν, τὴν ἀδιαπέραστον νύκτα εἶχε πεποίθησιν εἰς τὴν ἀνατολὴν τῆς μοιραίας ἡμέρας. Καὶ ὅτε ἀντήχησε τὸ ἐγερτήριον σάλπισμά σου ἠλλάλαξεν ἔξαλλος καὶ ἀντεβόησε μέχρι περάτων τὴν αὐγὴν τῆς δευτέρας, τῆς τελειωτικῆς Ἀναστάσεως.

Μὲ τοὺς συλλειτουργούς σου καλῶς ἦλθες, Μεγάλε! Σοῦ προσφέρομεν τ' ἀδιάφθορα στήθη μας διὰ νὰ πυργώσῃς καὶ ἐπ' αὐτῶν, ὦ Πλαστουργέ, τὸ σιδηροῦν οἰκοδόμημα τῆς νέας Ἑλλάδος. Εἶσαι ὁ Ἐθνάρχης μας, τὸ στήριγμα, ἡ ἐλπὶς καὶ ἡ δύναμίς μας. Ἄλλον ἐκτὸς Σοῦ ὁδηγὸν ἡ Ἑλλὰς δὲν ἔχει οὔτε ἀντιλήπτορα οὔτε παρήγορον. Ἐμφύσησέ μας πνοὴν διὰ νὰ ζήσωμεν, χειραγώγησέ μας διὰ νὰ ἐξέλθωμεν τοῦ κλαυθμῶνος καὶ μὲ τὴν ἀπαστράπτουσαν χειρονομίαν σου δεῖξέ μας ἐὰν θέλῃς τὰ ἄστρα. Δὲν θὰ εἶναι ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἣν ἡ Ἑλληνικὴ ψυχὴ θ' ἀποπειραθῇ ν' ἀνέλθῃ μέχρις αὐτῶν, ἐὰν Σὺ τὸ θελήσῃς!

Μὲ τοὺς συλλειτουργούς σου καλῶς ἦλθες Μεγάλε!

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΕΙΣ

Ἔρχομαι ἀπὸ μιὰ συνεδρίαση τῶν δημοσιογράφων τῆς πόλεώς μας, γιὰ τὸ ζήτημα τῆς παραστάσεως τοῦ τύπου κατὰ τὴν ὑποδοχήν, καὶ γιὰ νὰ ὁρισθῇ ὁ ῥήτορας ποὺ θὰ προσφωνοῦσε τὸν Βενιζέλον ἀντιπροσωπευτικῶς.

Διαβεβαιῶ μὲ τὸν ἐπισημότερον τρόπον κάθε γύφτον, εἴτε δημοσιογραφεῖ εἴτε οὔ, ὅτι ἐψήφισα ὡς ῥήτορα τὸν κ. Γεννάδην καὶ ἐπρότεινα ὡς συντάκτην ἐν τῇ συνεργασίᾳ ἐπὶ τῆς προσφωνήσεως τὸν κ. Θεοδωρίδην, ἂν καὶ γνωρίζω ὅτι τὸ μῖσός του κατὰ τῶν ὑποκοριστικῶν (ὁμιλῶ περὶ τῶν λέξεων μόνον ἀγαπητὲ *ντόρο*) ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τὸ εἶδος αὐτὸ τῆς λογοτεχνίας, καὶ ὁ φίλος μου εἶναι ἱκανὸς νὰ ξεροσταλιάσῃ τὸ ἀντικείμενον τῆς προσφωνήσεώς του μὲ ὡραῖα ὅσον καὶ πολλὰ λόγια.

Εἶναι ζήτημα ἡλικίας ἴσως αὐτό, καὶ λέγουν ἀκόμα πὼς ὅταν ἀρχίζει ἡ κάθοδος ἀπὸ τὴν κορυφὴν τῆς νεότητος, ἀναπτύσσονται — φεῦ! — μαζύ της καὶ πολλὲς ἀδυναμίες χειρότερες ἀκόμα ἀπὸ μίαν ἀθώαν ἀντιπάθειαν πρὸς τὰ ὑποκοριστικά.

Τὸ ζήτημα ὅμως δὲν εἶναι αὐτό.

Ἁπλῶς μὲ τὴ σημερινὴ ἐκλογὴ ῥήτορος διὰ προσφώνησιν θυμήθηκα καὶ ἐγὼ τὴν μόνην προσφώνησιν ποὺ ἔκανα στὴ ζωή μου, καὶ ἡ ὁποία εἶχε ἕνα τέλος τόσο κωμικοτραγικό, ποὺ θὰ μὲ κρατήσῃ ὡρισμένως ἀρκετὸν καιρὸ μακρὰν ἀπὸ μίαν τόσον ἐπικίνδυνον ἀποστολήν.

Ἡ θύμηση εἶναι ἀπ' τὴν περασμένη ἐπιστράτευση. Περνούσαμε τὸ πεδίον τῆς τρομερᾶς μάχης Κιλκὶς — Λαχανᾶ, καὶ ὅταν βγήκαμε γύρω ἀπὸ τὸ τελευταῖο χωριὸ περπατούσαμε διαρκῶς ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ βουλγάρικα προχώματα, τάφους ὁμαδικοὺς ἢ ἀπομονωμένους, φαντάρων ἢ ἀξιωματικῶν, μὲ ἕνα σταυρὸ ξύλινο, ἢ μαρμάρινο, ἢ μὲ δίχως τίποτα, μὲ ἕνα ὄνομα χρυσολάξευτο ἢ μὲ ἄσπρη μπογιά, ἢ μὲ μολύβι, ἢ χωρὶς καμμιὰν ὑπενθύμηση. Σὲ μιὰ στάσιν ὡριαία, οἱ φαντάροι μας σκορπίστηκαν μέσα στὰ παλιὰ προχώματα καὶ στὶς καταστρεμμένες σειρὲς τῶν συρματοπλεγμάτων, καὶ ἔφερναν πίσω κρανία βουλγάρικα ἀσπρισμένα σὰν φιλντισένια ἀπὸ τὸν ἥλιο καὶ τὴ βροχή, σαπισμένες ἐξαρτήσεις, γεμιστῆρες φυσιγγίων καὶ πυροσολημένες ὀβίδων.

Ὁ λοχαγός μου μὲ φώναξε παράμερα καὶ μοὖπε πὼς νομίζει καλὸ γιὰ τὸ ἠθικὸ τῶν φαντάρων μας νὰ γείνῃ ἕνα εἶδος πρόχειρη στρατιωτικὴ γιορτὴ πάνου σ' ἕνα μεγάλον τάφο στρατιωτῶν μας. Μοὖπε νὰ χαιρετίσω μὲ λίγα λόγια ἐκ μέρους τῶν Λεσβίων φαντάρων τοὺς νεκροὺς ποὺ μᾶς τριγύριζαν, καὶ νὰ ὁρκισθοῦμε ὅλοι ἐκεῖ ἐπάνω ***πὼς δὲν θὰ ἐπιτρέψουμε βουλγάρικο πόδι νὰ πατήσῃ τοὺς τάφους των ὅσο ζοῦμε.*** Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ζοῦμε καὶ παραζοῦμε τὴ στιγμὴ ποὺ τὸ βουλγάρικο γουρνοτσάρουχο κορδακίζεται πάνω στὴ Μακεδονία, ἀλλὰ δὲν θέλω νὰ σταματήσω σ' αὐτὸ τὸ ζήτημα. Ζήτησα νὰ ἀποφύγω τὴν...ὑπηρεσίαν ποὺ μοῦ ἀνέθεταν, γιατὶ ὅλα στὸ στρατὸ πέρνουν ὄψιν ὑπηρεσίας. Εἶπα πὼς δὲν ξέρω ἂν θὰ μπορέσω νὰ φέρω σὲ τέλος τὶς φράσες μου, γιατὶ ἤμουνα ἤδη πολὺ συγκινημένος ἀπὸ τὸ περιβάλλον. Ὁ λοχαγὸς ἐπέμενε καὶ ἡ προσφώνησις ἔγινε!

Ἦταν ἕνας τεράστιος τάφος, ἢ μᾶλλον κάτι σὰν μικρὸ οἰκόπεδο περιτριγυσμένο μὲ τοιχάκι. Ὁ λόχος ἀνεπτύχθη εἰς μέτωπον διμοιριῶν, οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ ὁ ἐπιλοχίας ἐξιφούλκησαν καὶ οἱ στρατιῶται παρουσίαζαν ὅπλα.

Ὅσο μιλοῦσα αἰσθανόμουνα δυνατὰ ῥίγη νὰ μὲ τινάζουν, καὶ πολλὲς φορὲς κόμπιαζα σφίγγοντας δυνατὰ τὰ δόντια μου. Ὅλος ἐκεῖνος ὁ κάμπος ἤτανε ἕνας τάφος τῆς ἡρωϊκῆς μου Μεραρχίας, καὶ ἴσως ἐδῶ κάτω ἀπὸ τὰ πόδια μου λυώνουν τὰ κουφάρια τῶν φίλων μου ποὺ δὲν θὰ ξανασφίξω πιὰ τὸ ἡλιοκαμμένο χέρι των. Αἰσθανόμουνα κάτι πνοὲς νὰ μοῦ χαϊδεύουν τὸ πρόσωπο στὰ καίοντα μάγουλα, καὶ κάπου κάπου ἔτσι ποὺ στεκόμουνα εἰς προσοχὴν τὰ γόνατά μου ἔτρεμαν.

— Ἀθάνατοι σκοτωμένοι μας! Ὁρκιζούμαστε στὸ θάνατό σας καὶ στὰ ὡραῖα μας νειάτα., Δὲν θὰ πατήσῃ βούργαρος αὐτὸν τὸν ἱερὸ τόπο. παρὰ πατώντας τὰ κορμιά μας καὶ τὰ τσακισμένα μας ντουφέκια καὶ τὶς ἄδειανές μας μπαλάσκες!

Οἱ φαντάροι μας ποὺ παρουσίαζαν ὅπλα ἐκραύγασαν ἀνατριχιασμένοι.

— Ὁρκιζόμεθα!

Καὶ στὰ μάγουλά των τὰ λιπόσαρκα καὶ τὰ ἡλιοψημμένα ἐκυλοῦσαν δάκρυα θολὰ ἀπὸ τὴ σκόνη τοῦ προσώπου.

Ὕστερα ὁ λοχαγὸς εἶπε πολλὰ ὡραῖα λόγια, καὶ ὕστερα φύγαμε συλλογισμένοι καὶ σιωπηλοί.

Μόνο ὕστερα ἀπὸ μιὰ βδομάδα, ἕνας φαντάρος τῆς ἐνωμοτίας μου ἦρθε νὰ μοῦ πῇ κρυφὰ κρυφά:

— Ξέρεις....ἐκεῖνος ὁ τάφος ποὺ παρουσιάσαμε ὅπλα....

— Λοιπόν;

— Ἕνας χωριάτης ἀπὸ 'δῶ μοὖπε πὼς εἶναι ἑνὸς.... Τούρκου χότζα!

Ἀνεπήδησα ταραγμένος.

— Μὰ ὁ λοχαγὸς μοὖπε πὼς πέρασε κι' ἄλλη φορὰ ἀπὸ δῶ μὲ ὁλόκληρη μεραρχία, καὶ στὸ ἴδιο μέρος ἔγινε ἁγιασμός!

— Θάψει ξεχάσει. Ὁ μεγάλος τάφος τῶν Κιλκισομάχων εἶναι πάρα πέρα. Ἔτσι τοὐλάχιστο λέει ὁ χωριάτης ποὺ εἶχε βοηθήσει στὸ θάψιμο.

— Ὦ διάβολε!

— Καὶ τώρα;

— Τί τώρα; τὸ πρᾶγμα δὲν ἔχει δὰ καὶ σπουδαιότητα ἀφοῦ ὅλος ὁ τόπος γύρω εἶναι ἕνας μεγάλος τάφος.

Δὲν εἴπαμε τίποτα στὸ λοχαγό. Μὰ γιὰ φαντασθῆτε λοιπὸν τὸν ἄθλιον...Χότζα! Ἀκόμα καίομαι δὲν μπορῶ νὰ τὸ χωνέψω, ἀδελφοί μου.

ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

* * *

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΔΙΑΦΟΡΑ

Φαίνεται πράγματι ὅτι τίποτε δὲν εἶνε νέον εἰς τὸν κόσμον. Αὐτὸ τοὐλάχιστον ἀποδεικνύει ἡ καθημερινὴ πεῖρα τῶν γεγονότων. Εἶνε γνωστὸν ὅτι τὸ ὑγρὸν πῦρ τῶν Βυζαντινῶν ἐχρησιμοποιεῖτο εὐρύτατα. Ὡρισμένως πολὺ εὐρύτερον ἀπὸ ὅσον χρησιμοποιεῖται τὸ σημερινὸν ὑγρὸν πῦρ εἰς τὸ δυτικὸν μέτωπον. Ἀλλὰ καὶ πλεῖσται μεσαιωνικαὶ ἐφευρέσεις ὁμοιάζουν μὲ τὰς σήμερον χρησιμοποιουμένας. Ὁ Λεονάρδος δὰ Βίντσι — ἐφευρέτης ὄχι ὀλίγων πολεμικῶν ἐργαλείων — γράφει κάτι διὰ τὴν μέθοδον μὲ τὴν ὁποίαν ῥίπτεται δηλητήριον κονιοποιημένον, ἐναντίον τῶν ἐχθρικῶν πλοίων. Πρόκειται περὶ κόνεως ἡ ὁποία πίπτει ἐπάνω εἰς τὰ καταστρώματα καὶ μόλις τὴν ἀναπνεύσουν τὰ πληρώματα, ἀποθνήσκουν παραχρῆμα. Ἐξηγεῖ ὅμως ὁ Λεονάρδος ὅτι δὲν πρέπει νὰ πνέῃ ὁ ἄνεμος πρὸς τὸ ἀντίθετον μέρος ἐκείνου πρὸς τὸ ὁποῖον ῥίπτεται ἡ κόνις, διότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀντὶ νὰ δηλητηριασθῇ ὁ ἐχθρὸς θὰ δηλητηριασθοῦν ἐκεῖνοι ποὺ ῥίπτουν τὴν κόνιν. Δηλαδὴ θὰ ἐγίνετο καὶ τότε ἐκεῖνο ποὺ γίνεται πολλάκις καὶ σήμερον, ὁπότε τ' ἀσφυξιογόνα στρέφονται πρὸς τὰ ὀπίσω ὁσάκις ὁ ἄνεμος ἀρχίσῃ ἐξαφνικὰ νὰ πνέῃ κατ' ἀντίθετον φοράν.

Ἀλλὰ καὶ κάτι ἄλλο προσθέτει ὁ Λενάρδος ὅτι διὰ ν' ἀποφύγουν τὸν κίνδυνον οἱ ἐκσφενδονίζοντες τὴν κόνιν πρέπει νὰ φέρουν εἰς τοὺς ῥώθωνας καὶ τὴν ῥῖνα τεμάχιον ὑφάσματος ἐμβεβαπτισμένον εἰς ὕδωρ. Τοιουτοτρόπως καὶ αἱ προσωπίδες ἀποδεικνύονται ὅτι δὲν εἶνε σημερινὴ ἐφεύρεσις. Ἡ διαφορὰ ἔγκειται εἰς τὸ ὅτι τὰ τεμάχια τῆς τσόχας δὲν εἶνε σήμερον ἐμβεβαπτισμένα εἰς ἁπλοῦν ὕδωρ, ἀλλ' εἰς ἀπολυμαντικὰς διαλύσεις. Κατὰ τὸν Κριμαϊκὸν πόλεμον ὁ λόρδος Δουνδονὰλ ὑπέβαλεν εἰς τὴν Βρεττανικὴν Κυβέρνησιν μυστικὸν σύστημα καταστροφῆς τοῦ Ρωσσικοῦ στόλου. Τὸ σύστημα ἐκρίθη ἀποτελεσματικὸν ἀλλὰ καὶ ἀπάνθρωπον καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἔγινε δεκτόν. Τὸ σύστημα συνίστατο εἰς τὸ ν' ἀναφθῇ ἐπὶ τῶν κυμάτων μεγάλη ποσότης θείου καὶ ἄλλων οὐσιῶν, νὰ ἐκπεμφθοῦν δὲ τὰ ἀέρια τὰ ὁποῖα θὰ παρήγοντο πρὸς τὸ μέρος τοῦ στόλου διὰ ν' ἀποθάνουν ἀπὸ ἀσφυξίαν τὰ πληρώματα.

* * *

ΑΠΟ ΜΟΣΧΑΣ ΕΙΣ ΜΑΣΣΑΛΙΑΝ

Διὰ νὰ φθάσῃ μέχρι τῶν Γαλλικῶν ἀκτῶν, ἡ Ρωσσικὴ δύναμις, ἥτις συνεκεντρώθη ἐν Μόσχᾳ καὶ Πετρουπόλει, ἔσχε νὰ διατρέξῃ περὶ τὰ 30,000 χιλιόμ. καὶ τὸ ταξείδιον, ὁμοῦ μὲ τὰς σταθμεύσεις καὶ προσεγγίσεις, διήρκεσεν ἐν ὅλῳ ὀγδοήκοντα ἡμέρας!

Ἐὰν ἀναλογισθῇ τις ὅτι ἡ γηΐνη σφαῖρα ἔχει διάμετρον εἰς τὸν ἰσημερινόν της περίπου 40,000 χιλιομέτρων θὰ συνομολογήσῃ ὅτι ἡ ὀδύσσεια τῶν γενναίων ἰσοδυναμεῖ, ὑπὸ ἔποψιν χιλιομετρικῆς ἀποστάσεως, πρὸς τὸν περίπλουν τῆς γῆς! Πρὸ παντὸς ἂς παρουσιάσωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας τὸν ὑπέροχον ἀρχηγὸν ὃν ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσσίας ἔκρινεν ἄξιον νὰ ἀναλάβῃ τὴν διοίκησιν τῆς πρώτης ταύτης ἀποσταλείσης ρωσσικῆς δυνάμεως. Ὅταν, τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ 1916, ὁ στρατηγὸς Λοβίτσκη ἔτυχεν ἀποχαιρετιστηρίου ἀκροάσεως παρὰ τῷ Αὐτοκράτορι, ἔσχε τὴν χαρὰν καὶ τὴν ὑπερηφάνειαν ν' ἀκούσῃ ἐκ στόματός του ἐγκώμιον ἐξ ἐκείνων ποὺ ἀποτελοῦν τίτλον τιμῆς διὰ τὸ στάδιον ἑνὸς στρατιώτου, ὅσῳ περίλαμπρον καὶ ἂν εἶναι τοῦτο, καθὼς εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν.

— Εἰς ἐσᾶς, τοῦ εἶπεν ὁ Αὐτοκράτωρ, ἐμπιστεύομαι τὴν τιμὴν τῶν τέκνων μου καὶ τῆς σημαίας μου. Γνωρίζω ὅτι δὲν θὰ εἰμποροῦσε νὰ εὑρεθῇ εἰς καλλιτέρας χεῖρας!»

Νεαρώτατος — πλησιέστερος πρὸς τὴν τεσσαρακοστὴν παρὰ τὴν πεντηκοστὴν τοῦ βίου του μοῖραν — ὁ στρατηγὸς Λοβίτσκη συγκατελέχθη ἤδη μεταξὺ τῶν ἡρώων τοῦ μεγάλου πολέμου. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν σταδιοδρομίαν του, ὁμοιάζει ἐν πολλοῖς πρὸς τὴν τοῦ ὑπερόχου ἀμύντορος τοῦ Βερδαίν, στρατηγοῦ Πεταίν. Καθὼς αὐτός, εἶχεν βαθμὸν ἁπλοῦ συνταγματάρχου κατὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ πολέμου. Διεκρίθη εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, διά τε τὴν ἀνδρείαν καὶ τὴν στρατηγικήν του τακτικήν. Τὸ ὕπατον σύνθημά του τὸ ὁποῖον κατώρθωσε νὰ μεταδώσῃ καὶ εἰς τὸν ὑπ' αὐτὸν στρατὸν καὶ ἐμπράκτως νὰ ἀποδείξῃ ἐπὶ τοῦ πεδίου τῶν μαχῶν εἶναι: «νίκη ἢ θάνατος!»

Ἂς ἐκθέσωμεν ἤδη τὸ ἱστορικὸν τῆς ἐκστρατείας, μοναδικὸν εἰς τὰ χρονικὰ τῆς στρατιωτικῆς τέχνης.

Ἐν πρώτοις ὅλοι οἱ Γάλλοι ἠνόησαν δίχως νὰ ἀναμείνουν ἐπισήμους ἐξηγήσεις ὅτι ἡ ἀποστολὴ τῆς Ρωσσικῆς δυνάμεως εἰς τὸ Γαλλικὸν μέτωπον ἐνεῖχε σημασίαν ἀκραιφνῶς συμβολικήν. Ἀφ' ἑτέρου, οἴκοθεν ἐννοεῖται, ὅτι οἱ ἀριθμοὶ μᾶς ἀπαγορεύονται ἐν τῇ προκειμένῃ περιστάσει. Θὰ ἀρκεσθῶμεν μόνον νὰ εἴπωμεν ὅτι ἐπὶ χιλίων ἀξιωματικῶν ποὺ ἐπρόκειτο νὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς τὸ σῶμα τῆς ἀποστολῆς, 10—12,000 αἰτήσεις ἀπηυθύνθησαν τοῖς ἁρμοδίοις. Ἀξιωματικὸς τοῦ ἐπιτελείου τοῦ στρατηγοῦ Λοβίσκη μᾶς βεβαιοῖ ὅτι οἱ συνάδελφοί του ἀξιωματικοὶ προσεφέρθησαν νὰ παραιτηθῶσι τοῦ βαθμοῦ των διὰ νὰ πολεμήσωσιν εἰς τὰς τάξεις μας ὡς ἁπλοῖ στρατιῶται!

Οἱ τοῦ ἐκστρατευτικοῦ σώματος ἀξιωματικοὶ καὶ ἄνδρες ἐξελέγησαν μεταξὺ τῶν ἀρίστων, τόσον ὑπὸ ψυχολογικήν, ὅσον καὶ ὑπὸ ἠθικὴν καὶ στρατιωτικὴν ἔποψιν. Ἅπαντες διεκρίθησαν ἐπὶ ἀνδρείᾳ εἰς τὰ πεδία τῆς μάχης τῆς Πολωνίας, Ρωσσίας καὶ Γαλικίας. Ὀλίγιστοι ὑπάρχουν μεταξὺ αὐτῶν ποὺ νὰ μὴ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἀναρτήσουν εἰς τὰ εὐρέα στέρνα των τὸν σταυρὸν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου καὶ ἄλλα στρατιωτικὰ διάσημα.

Ἡ ἐμπεριστατωμένη διαλογὴ συνεπληρώθη εὐθὺς ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ 1916. Πάντες οἱ ἐκ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ρωσσίας καταγόμενοι ἄνδρες ἔλαβον 8—10 ἡμερῶν ἄδειαν διὰ νὰ ἀποχαιρετήσουν τὰς οἰκογενείας των.

Τέλος τὸν Φεβρουάριον, μετὰ τὴν ἐπευλογίαν τῶν ἱερέων καὶ τὸ προσκύνημα τῶν εἰκόνων, αἱ πρῶται ἁμαξοστοιχίαι, συγκεντρωθεῖσαι ἐν Μόσχᾳ, ἐξεκίνουν διὰ τὸ μυθῶδες ταξείδιον.

Τὴν 10 τοῦ αὐτοῦ ἔφθανον εἰς τὴν καρδίαν τῆς Σιβηρίας ὅπου ἐπεκράτει ψῦχος 22 βαθμῶν ὑπὸ τὸ μηδενικόν! Τὴν νύκτα μάλιστα τὸ θερμόμετρον κατήρχετο συχνὰ μέχρι τῶν 30 βαθμῶν! Ἔκτακτοι ὅμως προφυλάξεις εἶχον ληφθῇ ὑπὸ τῆς στρατιωτικῆς ἐπιμελητείας καὶ τοῦ σιδηροδρομικοῦ προσωπικοῦ. Τὰ μακρὰ βαγόνια ἐπαρκῶς ἐθερμαίνοντο διὰ θερμαστρῶν τροφοδοτουμένων μὲ καυσόξυλα ἅτινα διετήρουν τὴν αὐτὴν ἀμείωτον γλυκεῖαν θερμοκρασίαν. Τὰ θερμὰ φαγητὰ παρετίθεντο ἐντὸς τῶν ἰδίων βαγονίων εἰς τοὺς στρατιώτας, οἵτινες διήρχοντο τὰς μικρὰς ὥρας τῆς σχολῆς των ᾄδοντες ὕμνους καὶ τραγούδια τοῦ χωριοῦ των. Κάποτε τὰ τραῖνα ἦσαν ὑποχρεωμένα νὰ σταθμεύσουν παράμερα ἐπὶ πολλὰς ὥρας, διὰ νὰ παράσχουν ἐλευθέραν τὴν δίοδον εἰς τὰς πολυτίμους ἁμαξοστοιχίας αἵτινες μετεκόμιζον ἐκ τῆς Ἄκρας Ἀνατολῆς ὅπλα καὶ πυρομαχικὰ ἀποστελλόμενα εἰς Ρωσσίαν ἐκ τῶν Ἰαπωνικῶν ὁπλοστασίων.

Αἱ καταναγκαστικαὶ αὗται σταθμεύσεις διετίθεντο ἐπωφελῶς ὑπὸ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ἀποσπάσματος. Ἵνα διατηρήσουν τὸ ἄλκιμον τῶν στρατιωτῶν των καὶ τοῖς δώσουν τὴν εὐκαιρίαν νὰ «ξεσκουριάσουν» τοὺς μυῶνάς των, τοῖς ἐπέβαλλον διαφόρους ὁπλασκίας ἢ ἀκόμη διωργάνουν ἀγῶνας δρόμου ἢ πάλης ἐπάνω εἰς τὰ κρηπιδώματα τοῦ σταθμοῦ! Μία μικρὰ λεπτομέρεια εἶναι ἱκανὴ νὰ δώσῃ τὸ μέτρον τῆς μερίμνης ἣν ὁ στρατηγὸς Λοβίτσκη κατέβαλεν ὑπὲρ τῆς πλήρους τῶν στρατιωτῶν του ἀνέσεως. Οὕτω, δι' ἑκάστην ἁμαξοστοιχίαν ἀπὸ 30 βαγόνια, ὁ στρατηγὸς ἐγκατέστησε καὶ ἕνα Τουρκικὸν λουτρῶνα—κοινῶς «χαμάμι» ὅπου ὅλοι οἱ ἐπιβάται ἠδύναντο διαδοχικῶς νὰ λάβουν κατ' ἀρέσκειαν ἓν ὑπέρθερμον ἀτμόλουτρον ἢ μίαν κατάψυχρον καταιώνισιν!

Ἀκολουθοῦντες τὸ δρομολόγιόν μας μετὰ τοῦ ἐκστρατευτικοῦ σώματος, εὑρισκόμεθα εἰς τὰς 16 Φεβρουαρίου ἐπὶ τῆς δυτικῆς ὄχθης τῆς λίμνης Βαϊκάλης τὴν ὁποίαν ἰσχυροὶ παγοθραῦσται διαυλακοῦσιν ἀκαταπαύστως ἵνα διατηρήσουν ἀνοικτὴν τὴν δίοδον εἰς τὰ γιγαντώδη ἀτμήρη μεταγωγικά, ἅτινα δέχονται εἰς τὰ ἑκατέρωθεν πλευρά των ὁλοκλήρους εἱρμοὺς τοὺς ὁποίους πηγαίνουν νὰ διαπεραιώσουν εἰς τὴν ἀντίπεραν ὄχθην.

Ἔρχεται κατόπιν ἡ διάσχισις τῆς Μαντζουρίας ὅπου οἱ στρατιῶται τέρπονται διατρέχοντες τὰ χωρία κατοικούμενα ὑπὸ ἀσιατικῶν λαῶν μὲ τὰ ἐξογκωμένα μῆλα τῶν παρειῶν καὶ τοὺς μακροὺς πλοκάμους. Τέλος, τὸ κατὰ ξηρὰν ταξείδιον περατοῦται εἰς τὴν εἰκοστήν του τετάρτην ἡμέραν. Εἴμεθα εἰς τὴν Δάλνην, τὸν ἰαπωνικὸν λιμένα ὅπου οἱ ὑπήκοοι τοῦ Μικάδου —χθὲς καὶ πρώην ἐχθροί, πλὴν ἐχθροὶ ἔντιμοι καὶ εὐγενεῖς—ὑποδέχονται τοὺς Ρώσσους στρατιώτας ὡς συμμάχους καὶ φίλους.

Εἰς τὰς 26 Φεβρουαρίου ἄρχεται τὸ θαλάσσιον ταξείδιον. Δύο μεγάλα Γαλλικὰ σκάφη, τὸ «Λατούς-Τρεβίλ» καὶ τὸ «Ἱμαλάϊα» ἀπαίρουν συναποκομίζοντα τὸ πολύτιμον φορτίον των, ἐν συνοδείᾳ πολλῶν Ἰαπωνικῶν ἀντιτορπιλλικῶν ἅτινα δεκαεννέα ἡμέρας βραδύτερον ἔμελλον νὰ τὰ ἐγκαταλείψουν, μεταβιβάζοντα τὴν προστατευτικήν των ἀποστολὴν εἰς Ἀγγλικὰ πολεμικά.

Καταιγὶς μαίνεται εἰς τὰς θαλάσσας τῆς Κίνας! Δυστυχεῖς Μοσχοβῖται! δυστυχεῖς χερσαῖοι! Κάμνουν γνωριμίαν μ' ἕνα γελοῖον, πλὴν τόσον ἀλγεινὸν κακόν, τὴν ἐπάρατον ναυτίαν!

Κατ' εὐτυχίαν ἡ δοκιμασία αὕτη ἦτο μικρᾶς σχετικῶς διαρκείας. Μετ' οὐ πολύ, ἐπῆλθεν αἰθρία καὶ τοιουτοτρόπως ἀναμέσον γαληνιαίας θαλάσσης τὸ μέγα ταξείδιον ἐξηκολούθησε.

Εἰς τὰς 8 Μαΐου, πρώτη προσέγγισις, καὶ δὴ εἰς Γαλλικὴν γῆν, τὸ Σαϊγκόν. Ἕκαστος μαντεύει μεθ' ὁπόσου ἐνθουσιασμοῦ ἐδεξιώθησαν τὴν Ρωσσικὴν φάλαγγα οἱ πατριῶται ἄποικοι Γάλλοι τῆς Γαλλίας καὶ αὐτόχθονες! Ἐπιθεώρησις τῶν Ρωσσικῶν λεγεώνων ὑπὸ τοῦ κυβερνήτου, συμπόσια, νυκτεριναὶ ἑορταί, ἐκδρομαί, τιμητικαὶ παραστάσεις, ὅλα θαυμασίως διωργανώθησαν καὶ διεξήχθησαν.

Μετὰ μίαν ἑβδομάδα τουτέστιν εἰς τὰς 16 Μαρτίου, νέα προσέγγισις, τὴν φορὰν ταύτην εἰς Βρεττανικὸν ἔδαφος, τὴν Σιγκαπούρην. Ἡ πύλη αὕτη τῆς Ἄκρας Ἀνατολῆς ἐπεφύλαττε τὴν πλέον ἔνθερμον ὡσαύτως ὑποδοχὴν εἰς τοὺς πιστοὺς τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου συμμάχους. Μετὰ μικρὰν διήμερον θαλασσοπλοΐαν ἄλλη προσέγγισις εἰς τὸ Κολόμπο, τὴν περίλαμπρον πρωτεύουσαν τοῦ παμμεγέθους τούτου μαργαρίτου ποὺ λέγεται Κεϋλάνη, ἥτις ἔσχεν ἐπίσης τὴν προνομιοῦχον ἀπόλαυσιν νὰ ἴδῃ παρελαύνοντα, ἀνὰ τὰς ὑπὸ μελάθρων πλαισιουμένας ὁδούς της τὰ μοσχοβίτικα τάγματα. Τώρα πλέον, χαίρετε! τερπναὶ παρεκβάσεις της εἰς φιλόξενα ἐδάφη προσεγγίσεως! Μέλλει ἤδη νὰ διανυθῇ ἡ ἀπέραντος ἔκτασις τοῦ Ἰνδικοῦ ὠκεανοῦ μέχρι τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης. Ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις, τὸ ταξείδιον μεταβάλλει χαρακτῆρα διότι τὰ ὁπλιταγωγά, συνοδευόμενα τοὐντεῦθεν ὑπὸ ἀγγλικῶν πολεμικῶν, πρόκειται νὰ διασχίσουν κινδυνώδεις ζώνας. Ἐν ἀπόπτῳ τῶν Τουρκοαραβικῶν ἀκτῶν, οἱ Γερμανοὶ πειραταὶ διεσκόρπισαν πλωτὰς ἴσως τορπίλλας.

Ἀλλ' οἱ ταξειδιῶται ἡμῶν δὲν φαίνονται ποσῶς μεριμνοῦντες περὶ τοιούτων κινδύνων. Τὰ σμήνη τῶν ἀναπηδώντων ὑπεράνω τῆς ὑγρᾶς ἐπιφανείας ἰχθύων, τῶν ὁποίων τὰ τεταμένα πτερύγια σπινθηρακίζουν ὑπὸ τὸν φλογερὸν ἥλιον, διεγείρουν πολὺ πλειότερον τὴν προσοχήν των. Ἡ μονοτονία δὲν εὗρεν ἄσυλον ἐπὶ τῶν μεταγωγικῶν. Συναυλίαι διοργανοῦνται ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, κατὰ τὰς χλιαρὰς ἑσπερινὰς ὥρας. Τῆς δὲ πρωϊνῆς δρόσου ἐπωφελοῦνται οἱ ἐκγυμνασταὶ ἵνα ἐξασκήσουν τοὺς στρατιώτας πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως, εἰς τὸν χειρισμὸν τῶν ὅπλων, εὐλυγισίαν τῶν μυώνων κλπ.

Ἰδοὺ τέλος ὁ μακρὸς τῆς διώρυγος τοῦ Σουὲζ διάδρομος. Οἱ ταξειδιῶται θαυμάζουν τὰ ἐπὶ τῆς Ἀσιατικῆς ὄχθης ἐγερθέντα ἀμυντικὰ ἔργα καὶ ἀπαντῶσιν μὲ οὐρανομήκη «οὐρρὰ» εἰς τὰς ἐπευφημίας δι' ὧν τοὺς χαιρετοῦν τὰ ἐπὶ τῆς διόδου των παρατεταγμένα ἰνδικὰ ἀποσπάσματα. Ἀκολουθεῖ ἔπειτα ὁ τελευταῖος πρὸ τῆς Μασσαλίας σταθμὸς τοῦ ἀπεράντου ταξειδίου, τὸ Πὸρ Σαΐτ, ὅπερ τοῖς ἔκαμεν ὄντως μεγαλειώδη ὑποδοχήν. Καὶ τώρα τὰ μεταγωγικά, ὑπὸ τὴν φύλαξιν Γαλλικῶν ἀντιτορπιλλικῶν, μέλλουν νὰ εἰσδύσουν εἰς τὴν κινδυνωστέραν ἀληθῶς τῆς ὅλης θαλασσοπορείας των ζώνην. Παρὰ τὴν περικαλύπτουσαν μυστικότητα, οἱ κάτοικοι τῆς Γερμανίας θὰ ἔμαθον καὶ κατ' αὐτὴν τὰ ὑποβρύχιά της παραφυλάττουν τὰ δύο ὁπλιταγωγά. Ὁποῖος θρίαμβος διὰ τοὺς πειρατὰς ἂν κατορθώσουν νὰ ἐκτορπιλλίσουν τὸ ἕτερον τοὐλάχιστον ἐξ αὐτῶν!

Τὰ ἀγρυπνοῦντα ὡς πολυόμματοι Ἄργοι ἀντιτορπιλλικά μας πολλάκις «ἐξαφνίσθηκαν» κατὰ τὴν ἐκφραστικὴν φρασεολογίαν τῶν χαρακωμάτων, καὶ ἐδῶ,

4Η ΠΡΩΪΝΗ

Ἀριθ. 4301

ΑΘΗΝΑΙ, 25. Ὥρα 3.50 π. μ.

ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Ὁ βασιλεὺς καλέσει αὔριον Λεβίδην διὰ νὰ ἀκούσῃ γνώμην του. Ὁ βασιλεὺς ἠθέλησεν ἤδη νὰ συνεννοηθῇ μετὰ Βενιζέλου μέσον Διαμαντίδου ὅστις συνειργάσθη σήμερον ὑπαστὴν Σκουμπουρδῆν.

ΤΙ ΣΥΝΙΣΤΑ Ο ΕΡΜΠΕΤ

Ὁ Ἑρμπὲτ εἰς τὴν Παρισινὴν «Ἠχὼ» ζητεῖ ὅπως οἱ σύμμαχοι ἀναγνωρίσουν τὴν Κυβέρνησιν Βενιζέλου.

ΆΡΘΡΟΝ «ΜΑΤΕΝ»

Ἡ «Ματὲν» γράφει ὅτι αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἰταλίας νὰ ἐξαπλωθῇ ἐπὶ τῆς Ἠπείρου ὀφείλει νὰ θεωρηθῇ ὡς προειδοποίησις τοῦ ὅτι οἱ σύμμαχοι δὲν θὰ ἀπόσχουν διαφόρων καταλήψεων.

ΚΑΤΑΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΣΑΡΑΝΤΑ

Ὁ «Χρόνος» τῶν Παρισίων γράφει ὅτι ἡ ἀπόβασις τῶν Ἰταλῶν εἰς Ἁγ. Σαράντα ἀποδεικνύει ἀπόφασιν τοῦ Σαράϊγ τελευταίως ληφθεῖσαν, δι' ἧς κλείεται τελειωτικῶς ἡ θύρα τῶν ἐλπίδων δι' ἐκείνους τῶν ἐν Ἀθήναις οἵτινες ἤθελον νὰ διατηρήσωσι τὴν μυστικὴν συνεννόησιν μετὰ τῶν ἐχθρῶν.

καν τὸ σύνθημα τοῦ κινδύνου εἰς τὰ ὑπὸ τὴν προστασίαν των μεταφορικὰ πλοῖα. Ἦσαν ἄλλαι τόσαι εὐκαιρίαι δια τοὺς Ρώσσους στρατιώτας ἵνα ἀποδείξουν τὸ πειθαρχικόν των πνεῦμα.

Εἰς ἕνα συριγμὸν, ὅλοι πηγαίνουν νὰ ἀναζητήσουν ἄνευ ὑπερβολικῆς βίας, ἄνευ συγχύσεως, τα σωσίβιά των καὶ ἔπειτα παρατάσσονται ἐπὶ τοῦ ἀνωτάτου καταστρώματος μὲ τόσην τάξιν καὶ εὐρυθμίαν, ὡσαν να ἐπρόκειτο περὶ κοινῶν γυμνασίων ἐπὶ στερεοῦ καὶ ἀσφαλοῦς ἐδάφους. Καὶ ἕκαστος λαμβάνει τὴν θεσιν του πρὸ τῆς λέμβου, τῆς σχεδίας ἢ τοῦ ὑποδειχθέντος εἰς αὐτὸν σημείου. Ἡ τορπίλλη εἰμπορεῖ να ἔλθῃ καὶ προσκρούσῃ μὲ τὴν αἰχμηρὰν της ἄκραν τα πλευρα τοῦ σκάφους. Ἂν ἀπαιτήτῃ θύματα εἶναι ἕτοιμα ταῦτα να ἀποθάνουν ὡς στρατιῶται...!

Ἀλλ' οἱ πλωτοὶ στρατῶνες τόσον καλῶς ἐφυλάσσοντο ὑπὸ τῶν πολεμικῶν μας, ὥστε τα ἐχθρικα ὑποβρύχια ἔκριναν φρόνιμον να τηρήσουν σεβαστὴν ἀπ' αὐτῶν ἀπόστασιν.

Ἐλλείψει ἀτυχημάτων, οἱ ταξειδιῶταί μας ἐσημείωσαν ἓν ἁπλοῦν μόνον ἐπεισόδιον πλησίον τῶν Γαλλικῶν ἀκτῶν. Ἐν ἀπόπλῳ τῆς Κορσικῆς μεταγωγικα καὶ ἡ ἐκ πολεμικῶν συνοδεία των προσεβλήθησαν ὑπὸ σφοδρᾶς θαλασσοταραχῆς τῆς ὁποίας τα κύματα ἐσάρωνον γεφύρας καὶ καταστρώματα. Ἡ τρικυμία διήρκεσεν ἐπὶ τριακονταοκτάωρον,—ἀναμφιβόλως δια να δώσῃ εἰς τὴν ἀλησμόνητον Ὀδύσσειαν τὸν στρογγύλον ἀριθμὸν τῶν ὀγδοήκοντα ἀκριβῶς ἡμερῶν!

Ἔλαβεν οὕτω ὁριστικὸν τέλος, τὴν Μεγάλην Πέμπτην, κατα μῆκος τοῦ Μασσαλιωτικοῦ μύλου ὅπου χιλιάδες θεατῶν εἶχον συναθροισθῇ δια να εἴπουν τὸ «καλῶς ὥρισες» εἰς τοὺς μακρυνοὺς ξένους. Μία στεντορεία κραυγὴ Τραπεζοῦς τοὺς κατέστησε παρευθὺς ἐνημέρους τῆς μεγάλης Ρωσσικῆς νίκης τὴν ὁποίαν ἠγνόουν.

Ἀλλα ὀρθότερον εἶναι νὰ εἴπῃ τις ὅτι τὸ τέλος τῆς ἀφηγήσεώς μας ὑπάγεται εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς αὔριον, εἰς τας προσεχεῖςἡμέρας ὅπου οἱ λέοντες τοῦ Πεταὶν καὶ οἱ λέοντες τοῦ Λοτβίσκη θα ἐκδιώξουν ἀπὸ τά κρησφύγετά των τας πέραν τοῦ Ρήνου ὑαίνας!

ΚΛΙΝΙΚΗ ΜΑΝΩΛΑ
Σπουδάσαντος
ἐν Γαλλίᾳ καὶ Γερμανίᾳ
Χειρουργο–γυναικολογικὰ
Οὐρολογικὰ–Συφιλιδικὰ
Τελειότατον Χειρουργεῖον
Πληρέστατον Ἰατρεῖον
Κλίναι δι' ἀρρώστους—Λουτρὸν
Εἰδικαὶ ἐγχειρίσεις. Συστηματικαὶ θεραπεῖαι
Ἐφαρμογὴ γνησίου 606—914, 1153, 102
Μικροσκοπικαὶ ἀναλύσεις κτλ.
Ἐπισκέψεις 10—12 καὶ 3—5

Ὁ Ἰατρὸς ΜΙΧΑΗΛ ΤΖΟΥΓΑΣ
εἰδικῶς ἐν Παρισίοις ἀσχοληθεὶς εἰς τὰ Χειρουργικὰ καὶ Ὀφθαλμολογικὰ καὶ ἐπὶ 17 συναπτὰ ἔτη διατελέσας ***Χειροῦργος καὶ Ὀφθαλμίατρος*** τοῦ Νοσοκομείου Κυδωνιῶν δέχεται ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς Πάμφυλα πύργον τῆς κ. Σάλτα.
4—25

Θ. Κ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ
Παθολόγος—Παιδίατρος
Σχολικὸς ἰατρὸς
Εἰδικῶς ἀσχοληθεὶς εἰς τ' ἀνωτέρω νοσήματα ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν ἐν ταῖς κλινικαῖς τῶν Παρισίων, δέχεται τοὺς πάσχοντας ἐν τῇ κατοικίᾳ αὐτοῦ ἀπέναντι τοῦ Ἁγίου Θεράποντος ἀπὸ τῆς 8—12 π. μ. καὶ ἀπὸ τῆς 2—5 μ. μ.
Τοὺς πτωχοὺς δωρεὰν ἑκάστην Τετάρτην καὶ Σάββατον.

ΤΟ ΚΟΜΦΕΤΙ ΜΑΣ

ΔΙΑΛΕΧΤΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

Ὕμνος !

Σα μιὰν ὡραία φωτιά, ποῦ ὅλο κι' ἁπλώνει
Σα φοινικιά, ποῦ φούντωσε ὅλο κλῶνοι,
— Ἔτσι πλαταίν' ἡ πύρινη Κραυγή !
Καὶ σα λιοπύρια, καὶ σαν καλοκαίρια,
Ὁλοῦθε σκάζ' ἡ Ἐλπίδα μας, ἀκέρηα,
Καὶ πάλλεται — γλαυκή, μέσ' τὴν Αὐγή !

. . . Δὲν εἶναι καιρὸς πιά, βαρειὰ θαμμένη,
Ἡ Βούλησή μας ἄβούλη να μένῃ,
Γιατί, κρυφά, τὸ θένε μερικοί !
Πᾶμε μπροστά !—Στὶς Δόξες, στοὺς Θανάτους,
Μακρυα ἀπ' τὰ πλάνα τὰ ὅρια τα στενά τους,
Ὅπου μᾶς κράζει τ' Ὄνειρον, ἐκεῖ !

Εἶναι βαρὺ, — τὸ ξέρω — στα ἔρμα ξένα
Να πνίγῃς τὰ γλυκα τῆς γῆς, ὠϊμένα,
— Κι' ἡ μαύρη νοσταλγία να σὲ βαρῇ ;
Μὰ νὰ λιγᾷς, γιατὶ τὸ θένε κάποιοι,
Μικροί. νεκροὶ, — κι' ἀνήκουστοι, καὶ σάπιοι,
Ἀπ' ὅλ' ΑΥΤΟ — δὲν εἶναι πιὸ βαρύ ;...

. . . Γύρα καὶ πέρα, πάνου, κάτου — στ' ἄστρα,
Ἄστραψε μια φωνή, πλατεια καὶ πλάστρα!
— Καὶ τώρα ἐγώ, ποῦ ὁ νοῦς μου ὅλος πονεῖ,
Ἐγώ, ποῦ ὡς χτὲς, κυλοῦσα πρᾶα — σα λίμνη,
Στα χείλιά μου ξεσπᾶν ἀντάρες, ὕμνοι,
Καὶ πάω, κ' ἐγώ, στὴν ἄφραστη φωνή ! . . .

Ναπολέων Λαπαθιώτης

= Ἡ προκυμαία μας καὶ ἡ ἀγορά μας ἔχει μεταβληθῇ σὲ σαλόνι.

— Ἀγκάλιασμα χρωμάτων, θυρεῶν, σημαιῶν καὶ ἀνθέων.

— Σήμερα ἔρχεται ὁ Μεγάλος,

— Ὁ Ἐκλεκτὸς τῆς Φυλῆς,

— Ὁ ἐμψυχωτὴς τοῦ ζαλισμένου Ἔθνους,

— Ὁ ἀναστυλωτὴς τῆς τιμῆς του καὶ τῶν ἰδεωδῶν του.

— Πρὸς τιμήν του ξετυλίξαμε ὅλες μας τὶς σημαῖες.

— Νὰ πλαταγίσουν εἰς τὸν ἀέρα τὴν χαράν των,

— Καὶ νὰ κραυγάσουν τὴν ὀργήν των

— Οἱ δάφνες καὶ οἱ μυρτιὲς τῶν λεσβιακῶν λαγκαδιῶν ἐθερίστηκαν γιὰ νὰ στρωθῇ ὁ δρόμος του,

— Καὶ νὰ ὑψωθοῦνε ἁψῖδες πάνου ἀπὸ τὸ πέρασμά του.

— Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται....

— Ὁ Νυμφίος τῆς Ἑλλάδος, τῆς Νέας Ἑλλάδος ποὺ σηκώνεται μὲ τὴν ὡραίαν ὀργήν της νὰ φωνάξῃ :

— «Θέλω νὰ ζήσω Ἐγώ!»

— Ἔλα, Ξεχωριστὲ καὶ Τιμημένε.

— Ὅλα μας τὰ τριαντάφυλλα θὰ ξεφυλλίσουμε στὰ πόδια σου.

— Χαϊδεμένε τῆς Μοίρας,

— Ποὺ μόνο Ἐσὺ περπάτησες ὁλοζώντανος μέσα στὰ μονοπάτια τῆς Ἱστορίας.

= Καὶ ἄλλο κροῦσμα !

— Καὶ ἄλλη κυρία διαβάζοντας ἕνα κύριν ἄρθρο Ἀθηναϊκῆς ἐφημερίδος,

— Τοῦ «Ἀστέρος»,

— Τόσο πολὺ ἐνθουσιάστηκε, ποὺ ἐδήλωσεν ἐν τῇ παραφορᾷ της ὅτι ἂν εἶχε τὸν ἀρθρογράφον κοντά της,

— Θὰ τὸν φιλοῦσε πολὺ, χωρὶς πολλὰς διατυπώσεις.

— Ὁ σύζυγός της, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἔγινε ἡ ἀπρόοπτος ντεκλαρασιόν,

— Δὲν ξέρω κατὰ πόσον ἐνθουσιάστηκε.

— Θὰ ἤμουν ὅμως πρόθυμος νὰ τοῦ παρουσιάσω τὸν...ἀντίζηλόν του.

— Ὀνομάζεται κ. Μπουλαχάνης, καὶ εἶναι κοντόφαρδος, ταυροειδὴς καὶ ἐλάχιστα λεπτοφυής.

— Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι αἱ ἐκδηλώσεις τοῦ εἴδους αὐτοῦ πήρανε δρόμο.

— Ἐπιμένομεν λοιπόν :

— Ἀδελφοί ! βαδίζωμεν πλησίστιοι πρὸς τὴν παλαιὰν ὡραίαν ἐποχὴν τῶν ὡραίων χειρονομιῶν.

— «Ὢ κόμησσα ! κόμησσα !»

— Ἔφθασαν ἕως ἐδῶ οἱ κραυγές ἄλγους τοῦ δυστυχοῦς «γύφτου».

— Ὁμολογοῦμεν πὼς τὸ ριπίδι ἔκανε δουλειὰ καμουτσικιοῦ, ἀλλὰ ποιὸς φταίει ;

— Ἐκεῖνος ξεφύτρωσε ἀπρόσκλητος, καὶ ἐκεῖνος ὕβρισε.

— Τοῦ ὑποσχώμεθα νὰ τὸν κάνουμε νὰ κραυγάζει ἔτσι ἄγρια, καὶ νὰ κάνει πάλιν ἐπικλήσεις ....χαλινῶν καὶ σπιρουνίων (ὅλο μὲ τὰ σιδερικά του ὁ τάλας!)

—Μόλις δοκιμάσει νὰ ἀτακτήσῃ ξαναλακτίζων πρὸς κέντρα.

— Ὅσο γιὰ τὸν «ντόρο» σχετικὰ μὲ τὶς «προτιμήσεις πρὸς δεσποινιδοῦλες», τοῦ λέμε :

— Ξέρουμε πολὺ καλὰ ὅτι....δὲν συμπίπτουν αἱ προτιμήσεις μας

— Συνεννοούμεθα ;

= Ὁ κόσμος, νομίζοντας χθὲς πὼς ὁ Βενιζέλος θἄλθῃ τὸ ἀπόγευμα,

— Ἄρχισε νὰ μαζεύεται νωρὶς - νωρὶς στὴν προκυμαία.

— Ὁ ἐξώστης τῶν γραφείων Γρημάνη,

— Εἶχε μεταβληθῇ εἰς κρεμαστὸν κῆπον,

— Στολισμένον μὲ ἕνα πλῆθος πολύχρωμων ζωντανῶν λουδουδιῶν.

— Ἔπειτα,

— Ὅταν ἐγνώσθη ὅτι ὁ μέγας μουσαφίρης θὰ ἔλθῃ τὸ πρωΐ,

— Ὅλο ἐκεῖτο τὸ ὡραῖον πλῆθος, ξεχύθηκεν εἰς τοὺς περιπάτους,

— Καὶ ἐχάζευε ἕως τὴ νύχτα μέσα στοὺς δρόμους τοὺς μυρτοστολισμένους,

— Καὶ γεμάτους γαλανόλευκες χαιρετιστήριες ἐπιγραφές.

Ὁ διάλογος τῆς ἡμέρας («Ἀθῆναι» :)

Ἐνῷ συνομιλοῦν εἷς λέγει χονδροειδέστατα ψεύδη.

— Πῶς σοῦ φαίνεται αὐτός ;...

— Σὰν ἀνακοινωθὲν τῆς Κυβερνήσεως.

Τὸ ριπίδι

Του ΚΡΑΤΟΥΣ

Η ΕΔΡΑ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Κατά τινας ἐξ Ἀθηνῶν πληροφορίας, ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις ἀφ' οὗ συμπληρωθῇ ἡ ὀργάνωσις τῆς Κρήτης, θὰ μεταφέρῃ τὴν ἕδραν της εἰς τὸν πόλιν μας, ὅπου πιθανώτατα θὰ ἐγκατασταθῇ. Μετὰ τῆς Θεσσαλονίκης δὲ θὰ εὑρίσκεται εἰς στενὴν πάντοτε ἐπαφὴν, κανονίζουσα πάντα τὰ ζητήματα διὰ τὴν συμμετοχὴν τοῦ στρατοῦ εἰς τὸν ἀγῶνα παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν Συμμάχων ἐν Μακεδονίᾳ.

Αἱ αὐταὶ πληροφορίαι ἀναφέρουν ὅτι ἅμα τῇ εἰς νέαν ἕδραν ἐγκαταστάσει τῆς Κυβερνήσεως, οἱ ἐν Ἀθήναις Πρεσβευταὶ θὰ ἀνεχώρουν μετὰ τῶν ἀρχείων των ἵνα ἐγκατασταθῶσι παρὰ τῇ ἕδρᾳ τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως, ἣν καὶ ἀνεγνώρισαν ἤδη ὡς ἐκπροσωποῦσαν τὸ ἑλληνικὸν Ἔθνος καὶ εἰς ἣν ὡς λέγεται, ἐδήλωσαν ἀπὸ τοῦδε ὅτι θέλουσι διαθέσει ἐν καιρῷ δάνειον 100 ἑκατομμυρίων πρὸς ἐνίσχυσιν αὐτῆς καὶ διὰ τὴν συνομολόγησιν τοῦ ὁποίου ἀπὸ τοῦδε ἐστάλησαν διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν σχετικῶν διαπραγματεύσεων οἱ κ. κ. Νεγρεπόντης καὶ Ἀλεξανδρῆς εἰς Λονδῖνον.

ΤΟΥΦΕΚΙΣΜΟΣ ΦΟΝΕΩΣ ΕΝ ΚΙΛΚΙΣ

Θεσσαλονίκη, 19 Σεπτεμβρίου.— Ὁ ἐν Κιλκὶς Γουναρικὸς Παναγιώτου, ὅστις ἐφόνευσε τὸν Δήμαρχον γειτονικοῦ χωρίου, δικασθεὶς ὑπὸ τοῦ Στρατοδικείου ἐτυφεκίσθη εἰς τὸ δημοσιώτερον μέρος τῆς κωμοπόλεως.

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΧΟΡΝ

[Εἰς τὴν «Ἑστίαν» ἐδημοσιεύθη ἡ κατωτέρω ὡραία ἐπιστολή, τὴν ὁποίαν μεταφέρομεν εἰς τὰς στήλας μας ἐπειδὴ περικλείει μίαν ὡραίαν χειρονομίαν τοῦ τόσον συμπαθεῖς ἀναμνήσεις ἐγκαταλείψαντας εἰς τὴν πόλιν μας συγγραφέως Παντελῆ Χὸρν, ὑπηρετοῦντος, ὡς γνωστὸν, ὡς ἀξιωματικὸς τοῦ ναυτικοῦ :]

Κερατσίνι 15 Σ)βρίου.

Κύριε Διευθυντὰ τῆς «Ἑστίας»

Δὲν ἀνακατεύθηκα ποτέ μου εἰς τὴν πολιτικήν. Ἐλευθερόφρων ἀπὸ ἰδιοσυγκρασίας, εἶχα πάντα μόνο ὁδηγὸ τὸ ἀνθρώπινο αἴσθημα, γι' αὐτὸ συζητοῦσα τὰ πράγματα χωρὶς φανατισμό, μὲ ψυχραιμία, δίνοντας στὸν καθένα ὅ,τι ἐνόμιζα πῶς τοῦ ἀνήκει.

Σὰν καλλιτέχνης ποῦ εἶμαι, ἐνόμιζα πῶς δὲν ἔπρεπε ἐγὼ νὰ ἔχω καμμία πρωτοβουλία, ἀλλὰ νὰ ἀφίνω τοὺς ἄλλους νὰ ἐνεργοῦν, γιὰ νὰ παίρνω ἔπειτα κάθε ὡραία κίνησι, εἴτε ἀπὸ τοὺς μὲν προέρχεται, εἴτε ἀπὸ τοὺς δέ.

Ἀπὸ τὴ στιγμὴ ὅμως ποῦ ἔλαβα διαταγὴ ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν νὰ κτυπήσω τοὺς ἐπαναστάτας, ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ οἱ κοπτόμενοι ὑπὲρ τῆς οὐδετερότητος μοῦ ἔδωκαν διαταγὴν νὰ ἐξέλθω τῆς οὐδετερότητος ἐναντίον Ἑλλήνων, ἐπροτίμησα νὰ ἐξέλθω ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων. Νὰ κτυπήσω ἐγὼ, γιὰ νὰ ποῦνε ἔπειτα πῶς ἐγὼ ὁ ξένος (μὴν ξεχνᾶτε πῶς μὲ λένε Χὸρν) ἐκτύπησα τὸν Κουντουριώτη, ἐκτύπησα τὸ μόνο Ἑλληνικὸ ποῦ ἔχω μέσα μου (Κουντουριωτοπούλα ἡ μάννα μου)· νὰ κτυπήσω ἐγὼ τὴ γυναῖκά μου, τὴ μνήμη τῆς πεθαμμένης μητέρας μου, ὅ,τι ἀγαπῶ περισσότερο στὸν κόσμο αὐτὸν, τὰ ἴδια τὰ παιδιά μου, ποῦ εἶνε περισσότερο Ἕλληνες ἀπὸ μένα !»

Παντελῆς Χὸρν

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ

Οἱ Ἕλληνες τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐνισχύουν τὸ κίνημα

Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Λονδίνου, πολυπληθὴς συγκέντρωσις ὑπερτριακοσίων Ἑλλήνων, ἀντιπροσώπων τῆς ἐν Λονδίνῳ Ἑλληνικῆς παροικίας, συνῆλθε χθὲς ἐν τῷ νάρθηκι τοῦ ἐκεῖ Ἑλληνικοῦ ναοῦ. Εἰς τὴν συγκέντρωσιν παρέστησαν καὶ ἀντιπρόσωποι πασῶν τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ Ἑλληνικῶν παροικιῶν.

Πρόεδρος τῆς συνελεύσεως ὡρίσθη ὁ Ἕλλην καθηγητὴς κ. Εὐμορφόπουλος.

Μεταξὺ τῶν συνελθόντων ὁ κ. Α Πάλλης καὶ ἄλλοι ἐξέθηκαν τὴν ἀξιοθρήνητον κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν περιήγαγον τὰ ἐθνικὰ πράγματα αἱ μετὰ τὸν Βενιζέλον ἀνελθοῦσαι εἰς τὴν ἐξουσίαν Κυβερνήσεις, τονίσαντες ἐν τέλει, ὅτι μόνον μία ἐλπὶς σωτηρίας ὑπολείπεται, ἡ διὰ τοῦ ἐθνικοῦ κινήματος, τὸ ὁποῖον ἐξεράγη ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ τοῦ ἡρωϊκοῦ ναυάρχου Κουντουριώτη.

Ἡ συνέλευσις, ἡ ὁποία ὑπῆρξε πρωτοφανῶς πολυπληθὴς, παρεδέχθη ἐν τέλει διὰ βοῆς ψήφισμα, διὰ τοῦ ὁποίου οἱ συνελθόντες ἐν ὁμοφωνίᾳ σχεδὸν ζητοῦν παρὰ τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ τοῦ κ. Κουντουριώτη, ὅπως ἀμυνόμενοι τῆς τιμῆς τῆς Ἑλλάδος προβοῦν εἰς τὴν λῆψιν παντὸς ἀναγκαίου μέτρου διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς πατρίδος ἀπὸ τῆς ἐπαπειλουμένης καταστροφῆς «ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΛΑΒΟΥΝ ΥΠ' ΟΨΙΝ ΤΩΝ ΟΥΔΕΜΙΑΝ ΑΛΛΗΝ ΑΡΧΗΝ».

Σημειωτέον, ὅτι ἡ τελευταία αὕτη φράσις παρενετέθη εἰς τὸ ψήφισμα πρὸς συγκερασμὸν ἀξιώσεων μᾶλλον ἀδιαλλάκτων, αἵτινες καὶ ἀπεκρούσθησαν, ἀποδοκιμασθεῖσαι.

Ἡ συνέλευσις ἐξέλεξεν ἀκολούθως εἰδικὴν ἐπιτροπὴν ἐκ τραπεζιτῶν καὶ γνωστῶν ἐφοπλιστῶν, τῆς ὁποίας κύριον ἔργον ὑπῆρξε νὰ ἀνοίξῃ πάραυτα κατάλογον πατριωτικῶν εἰσφορῶν ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ κινήματος, καὶ ἄλλην, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ συνταγματάρχου Κυριακούλη Πιερράκου Μαυρομιχάλη, πρὸς συγκρότησιν ἐθελοντικοῦ σώματος, τὸ ὁποῖον, ἀσκούμενον καὶ ἐφοδιαζόμενον καταλλήλως, θὰ ἀποσταλῇ ὅπως μετάσχῃ τοῦ ἀγῶνος κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς φυλῆς, εἰς τοὺς ὁποίους ἀφῆκαν ἀνοικτὰς τὰς πρὸς τὴν καρδίαν τῆς Ἑλλάδος ὁδούς.

Ἡ συνέλευσις ἐτηλεγράφησε τὸ ψήφισμά της πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον καὶ τὸν ναύαρχον κ. Κουντουριώτην.

ΚΑΙ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

Αἱ Ἑλληνικαὶ Κοινότητες Ἀλεξανδρείας καὶ Καΐρου καὶ οἱ Σύλλογοι καὶ τὰ Σωματεῖα τῶν δύο πόλεων, κατόπιν συσκέψεων τῶν μελῶν των προσεχώρησαν εἰς τὸ Ἐθνικὸν Κίνημα, ἀναγγείλασαι τὸ γεγονὸς εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῶν Χανίων.

Ἐπίσης δηλώσεις προσχωρήσεως πρόκειται νὰ κάμωσιν ὅλαι αἱ Κοινότητες τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Αἰγύπτου καὶ αἱ τοῦ Σουδάν.

Εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν καὶ τὸ Κάϊρον ἤρχισεν ἡ ἐγγραφὴ ἐθελοντῶν, ἠνοίχθησαν δὲ καὶ κατάλογοι ἐράνων. Μεταξὺ τῶν πρώτων ἐνεγράφησαν ὁ δικηγόρος κ. Καμπᾶς διὰ δεκακισχίλια φράγκα, ὁ ἔμπορος κ. Αὐγουστῖνος διὰ δεκακισχίλια καὶ ὁ ἰατρὸς κ. Ἀποστολίδης διὰ πεντακισχίλια. Αἱ ἐγγραφαὶ ἐθελοντῶν καὶ οἱ ἔρανοι ἐξακολουθοῦν.

ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

Παρίσιοι.— Οἱ ἐν Παρισίοις Ἕλληνες συνῆλθον διὰ νὰ ἐναρμονίσωσι τὰς προσπαθείας των, πρὸς σύστασιν συνδέσμου ὑπὲρ τῆς διαφυλάξεως τοῦ γοήτρου τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ κατὰ τῶν ἐπιρροῶν, αἵτινες δύνανται νὰ ἀλλοιώσουν τὰ αἰσθήματα τῆς εὐγνωμοσύνης τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὴν εὐεργέτιδά των Γαλλίαν. Οἱ συνελθόντες ἀπεφάσισαν νὰ δεχθῶσι προσφορὰς ἐθελοντῶν θελόντων νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὸν στρατὸν τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης. Ὁ κανονισμὸς τοῦ νέου συνδέσμου ἐψηφίσθη, ἐσχηματίσθη δὲ καὶ προσωρινὴ διοικοῦσα ἐπιτροπή.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ ἐν τῇ ἀγορᾷ Μιτυλήνης κατὰ τὴν θέσιν Κουμιδιᾶ, ἔναντι Τελωνείου μαγαζεῖα τῶν κ. κ. Ἀθανασίου Μπίνου καὶ Ζαχαρία Καλλικλῆ, ἡνωμένα ἀμφότερα ἔσωθεν δι' ἀνοίγματος. Οἱ βουλόμενοι νὰ μισθώσωσιν αὐτὰ ὁμοῦ ἢ χωριστὰ δέον ν' ἀποτανθῶσι πρὸς τοὺς ἰδιοκτήτας.
4—6

Α. ΑΝΑΝΙΑΔΗΣ
Ὀφθαλμιατρὸς
Θεραπεύει τοὺς πάσχοντας ἀπὸ ὀφθαλμικὰ νοσήματα ἀποτελεσματικώτατα καὶ τάχιστα. Δέχεται εἰς τὸ φαρμακεῖον ***Σ. Ἀλεξανδροπούλου*** εἰς τὴν Ἐπάνω Σκάλαν ἀπὸ τῆς 9—12 π. μ. καὶ 2—6 μ. μ.
Τὴν Τρίτην καὶ Παρασκευὴν δωρεάν.

ΔΕΛΤΙΑ

ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Ἔρχονται οἱ ποιηταὶ καὶ πλέκουν τὸ καινούργιο τραγοῦδι, ποῦ θ' ἀντελαλῇ στοὺς αἰῶνας τὴν ἀτέλειωτη δύναμη τῆς Φυλῆς.

Μαγεμένοι τ' ἀκοῦμε οἱ Λέσβιοι.

Ἔτσι ζοῦν οἱ λαοὶ κι' ἔτσι δὲν πεθαίνουν τὰ ἔθνη, ὅσες κι' ἂν περνοῦν ἀπὸ πάνω τους συμφορές.

Εἶπεν ὁ ποιητής: «Τὰ ἔθνη ζοῦν μὲ ποίησιν».

Μὰ δὲν εἶναι ποίησις ὅλη ἡ ἱστορία τῆς Φυλῆς μας καὶ ἡ ψυχὴ ἡ Ἑλληνικὴ δὲν εἶναι ὁ μεγαλείτερος ποιητὴς στὴν παγκόσμιο ἱστορία, ποὺ μᾶς ἄφηκε τ' ἀθάνατά της ἔπη, τὴν Σαλαμῖνα, τὰς Πλαταιὰς καὶ Θερμοπύλας, τὸ Σοῦλι καὶ τὸ Μεσολόγγι, τοὺς Κανάρηδες καὶ Μιαούληδες, τοὺς Κολοκοτρώνηδες καὶ τοὺς Καραϊσκάκηδες, τὴν Κρήτην τὴν ἡρωϊκήν, τὰ Μπιζάνια καὶ τὰ Κιλκίς, τὴ Λῆμνο καὶ τὸν Ἑλλήσποντο ;

Καινούργιο πλέκεται τὸ τραγοῦδι π' ἀρχίσανε οἱ ποιηταὶ ποὺ μᾶς ἔρχονται, καὶ θὰ τελειώσῃ μαζύ των ὅλη ἡ Φυλή.

Μᾶς περεχᾷ ἡ χαρὰ καὶ μεθοῦμε ἀπὸ τὴ συγκίνηση στὸ ἄκουσμα τῶν πρώτων στίχων του.

ΕΛΑΤΕ

Ἐλᾶτε νὰ δῆτε τὸν πόνο καὶ τὴν ὀργὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐναντίον σας σήμερον, ὦ προδόται !

Ἐλᾶτε ν' ἀκούσετε πῶς ξεσπᾷ μυριόστομος ὁ πόνος του !

Ἐλᾶτε νὰ δῆτε τὸ χαλασμὸ ποῦ νοιώθει κάθε Ἕλληνας στὰ στήθη του γιὰ τὴν Πατρίδα.

Ἐλᾶτε νἀκούσετε τοὺς ἱεροὺς παλμοὺς τῶν Πανελλήνων ποὺ θελήσατε νὰ πουλήσετε σκλάβους, ὦ πουλημένοι σεῖς. Θὰ δῆτε ποιοὶ εἶσθε καὶ ποιοὶ εἶναι αὐτοὶ ποὺ μᾶς ἔρχονται·

Μὰ σεῖς μάτια δὲν ἔχετε καὶ μήτε ἀκοῦτε.

Τἀκοῦν καὶ τὰ βλέπουν καὶ σκιρτοῦν στοὺς τάφους των οἱ νεκροί μας οἱ ἥρωες, ποὺ πλάσαν τὴν Ἑλλάδα ποὺ προδίδετε σεῖς.

Κι' αὐτὸ μᾶς ἀρκεῖ.

ΕΜΠΡΟΣ

Οὔτε οἱ μυρσίνες κι' οἱ δάφνες, οἱ σημαῖες, καὶ τ' ἄλλα στολίδια ὅλα, μήτε οι λόγοι καὶ τὰ ζήτω ποὺ θ' ἀκούσετε σήμερα, μήτε τὰ δάκρυα καὶ ἡ συγκίνηση ποὺ θὰ δῆτε, μήτε ὅσα γράφονται ἐδῶ, εἰμποροῦν νὰ ἐκδηλώσουν τὰ αἰσθήματα ποὺ πλημμυροῦν τὴν καρδιά μας στὸν ἐρχομό σας, ὦ Μεγάλε Ἀρχηγέ, Ὑδραῖε Ναύαρχε καὶ σὺ Ἠπειρώτη στρατηγέ.

Εἶναι ἀνεκδήλωτη κι' ἀνείπωτη ἡ ἀγάπη μας, κ' ἡ πίστη μας σὲ σᾶς. Στηριχθῆτε σ' αὐτά μας τὰ ὅπλα ποὺ σᾶς δίνουμε κι' ἐμπρὸς στὸν ἀγῶνα τὸν μεγάλο καὶ τίμιο ποῦ ἀναλάβατε, ὦ ἥρωες.

ΟΙ ΜΑΡΤΥΡΕΣ

Θὰ πνίξουν λοιπὸν καὶ πάλιν τὸν στεναγμὸν καὶ τὸν θρῆνον τὸν βαρὺν θὰ παύσωσιν.

Τὰ δάκρυα θὰ ῥεύσουν καὶ πάλιν ποταμοὶ ἀπὸ τῶν στειρευθέντων ὀφθαλμῶν των, ἀλλὰ ἡ χείρ των δὲν θὰ κινηθῇ εἰς κίνημα ἐπαιτείας, εἰς ὃ ἠθέλησαν νὰ καταντήσωσι καὶ προσεπάθησαν νὰτοὺς ἀναγκάσωσι πρὸς τοῦτο οἱ ἀνοικτίρμονες δήμιοί των.

Ὑπερύψηλος θὰ ἐγερθῇ ἡ φωνή των καὶ τὰ στήθη των θὰ ὀγκωθῶσιν εἰς κραυγὴν διάτορον.

Τὰ δάκρυα θὰ εἶναι δάκρυα χαρᾶς καὶ ἡ χείρ των διαγράφουσα εὐλαβῆ καὶ μεγαλειώδη χαιρετισμὸν θὰ μετεωρισθῇ εἰς φοβερὰν κίνησιν ἀπειλῆς.

Χαιρετῶντες οἱ πρόσφυγες τὴν τριάδα τῶν ἐλπίδων, χαιρετίζουσι τὴν πρώτην ἐνσάρκωσιν τῶν πόθων των τοὺς ἀντιλήπτορας τοῦ πόνου των τοὺς θεράποντας τῆς συμφορᾶς των.

Καὶ ὁ χαιρετισμός των διὰ τοῦτο θὰ εἶναι ὕμνος, ἐνθουσιασμὸς, ἀπειλὴ, ὅρκος.

Εἰς τὰς Ἱερεμιάδας τῶν Ἀθηνῶν καὶ τὰ πλήγματα τοῦ Βοσπόρου θὰ ἀπαντήσουν διὰ μυριοστόμου ζητωκραυγῆς πρὸς τὸν ἐκπροσωποῦντα τὰ ἰδεώδη τῆς Φυλῆς. Ἡ φωνή των θὰ εἶναι ἐνδυνάμωσις εἰς τοὺς ἀγωνιζομένους, μνημόσυνον εἰς τοὺς πεσόν-

ΓΙΑΝΟΥΚΑΚΗ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ
ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ ΚΑΙ ΚΑΠΝΑ
REX ΦΩΣ ΠΑΝ (Ἀγρουνέου)
REA ΑΥΓΗ ΚΙΡΚΗ (Λαϊκὰ)
Πωλοῦνται ἀπὸ ὅλους τοὺς Καπνοπώλας
ΠΑΝΤΑΖΗΣ Θ. ΠΙΤΣΙΟΣ
Γενικὸς ἀντιπρόσωπος διὰ τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου μὲ ἕδραν τὴν Μυτιλήνην.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

"ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ,,

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ . . Δραχ.	20	ΕΤΗΣΙΑ . . Δραχ.	30
ΕΞΑΜΗΝΟΣ . »	12	ΕΞΑΜΗΝΟΣ . »	18

Διαφημίσεις καὶ καταχωρίσεις μὲ ἰδιαιτέρας συμφωνίας

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις;
«ΕΛΛΟΓΟΣ» Μυτιλήνη

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ:
Μ. Σ. Βάλλης — Σ. Μυριβήλης

ΜΥΤΙΛΗΝΗ 24 Σεπτεμβρίου 1916

τας! Θὰ ὑμνήσουν τὸν πανύμνητον καὶ οἱ μάρτυρες.

ΚΑΙ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΑΤΑ

Νὰ μὴν ἀνησυχῇ καθόλου τὸ πουλάκι μας ὁ Κάϊζερ, νὰ μὴ χαλνᾷ τὴ ζαχαρένια του, νὰ μὴν τὸν μέλλῃ γιὰ τίποτε καὶ νὰ μὴν νοιάζεται γιὰ τὴν ἀναχώρησιν καὶ τὰς ἐνεργείας τοῦ Βενιζέλου. Νὰ σκάσῃ, τίποτε δὲν θὰ μπορέσῃ νὰ κάνῃ ὁ προδότης. Ἐμεῖς ἀγρυπνοῦμε ἐδῶ καὶ καλὰ φυλάγουμε. Καὶ χαιρετίσματα.

Αὐτὰ τὰ τρυφερὰ λόγια διεβιβάσθησαν πρὸς τὸν Θεοτόκην εἰς τὸ Βερολῖνον. Καὶ ὁ Κάϊζερ ἀπήντησε ἐξ οὐρανοῦ δι' Ἰωαννίνων εἰς Ἀθήνας: Δὲν ἀνησυχῶ, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ἐπιθυμῶ καὶ δι' ἐσᾶς, ἔρχεται ὁ Μάκενσέν μου μὲ τοὺς κρανοφόρους. Τὸ ἔργον σας καὶ μὴν ταράττεσθε.

Καὶ δὲν νοιάζεται ὁ ἕνας καὶ δὲν ταράττεται ὁ ἄλλος.

Ἀλλὰ ὁ ξενοδόχος ἄλλα τοὺς μαγειρεύει.

ΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΟΔΟΧΗΝ

Πολλαὶ κοινότητες τῆς νήσου μας ἔσπευσαν ἀπὸ χθὲς νὰ ἀποστείλωσι τοὺς ἀντιπροσώπους των διὰ τὴν ὑποδοχὴν τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως, ἄλλαι δὲ νὰ ἀναθέσωσι τὴν ἀντιπροσωπείαν των πρὸς τοῦτο εἰς γνωστοὺς συμπολίτας.

Μέχρις ὥρας μᾶς ἀνακοινώθησαν τὰ κατωτέρω τηλεγραφήματα:

Ἀντιπρόσωποι Πολυχνίτου

Μ. Βάλλην, Γ. Κεχαγιᾶν
Μυτιλήνην

Παρακαλοῦμεν ὅπως ἀντιπροσωπεύσητε τὴν Κοινότητά μας κατὰ τὴν αὐριανὴν ὑποδοχὴν τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ Δήμαρχος Πολυχνίτου
Χαράλ. Παναγιωτάκης

Ἡ Δημογεροντία
Α. Ε. Κωστομοίρης, Χρ. Καρπέτας

Ἀντιπρόσωπος Συκαμιᾶς

Μυριβήλην
Μυτιλήνην

Ἀντιπροσωπεύσατε παρακαλοῦμεν Κοινότητά μας κατὰ αὐριανὴν ὑποδοχὴν τετιμημένης Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ Δημογεροντία Συκαμνιᾶς

Ἀντιπρόσωποι Πέτρας

Κανέλλην, Περικλῆ Ἀμπατζῆν
Μυτιλήνην

Ἐπὶ τῇ προσεχεῖ ἀφίξει αὐτόθι Ἐθνικῆς κυβερνήσεως ἀνεθέσαμεν ὑμῖν ἀντιπροσωπείαν ἡμετέρας Κοινότητος πρὸς χαιρετισμὸν αὐτῆς.

Ἡ Κοινότης
Ἐλευθεριάδης, Τερζόπουλος, Σέρελης, Φραγκάτος

Ἀντιπρόσωποι Πλωμαρίου

Ὡς ἀντιπρόσωποι τῆς Κοινότητος Πλωμαρίου ἀφίχθησαν οἱ κ. Ι. Πούλιας δήμαρχος, Δ. Βουνάτσος, Ι. Παπαγεωργίου καὶ Μαλλιάκας Λαΐλιος πρόεδρος Γεωργ. Συνεταιρισμοῦ Πλωμαρίου καὶ Συντεχνίας ἀγωγέων.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Γίνεται γνωστὸν τῷ Σεβαστῷ Κοινῷ τῆς πόλεως Μυτιλήνης καὶ τῶν περιχώρων, ὅτι ἀπὸ τῆς 14 τρέχοντος ἀπελύθη τῆς διευθύνσεως τοῦ ἐνταῦθα πρακτορείου τῶν ἐφημερίδων τῆς Ἑτ. τοῦ Ἑλλ. Τύπου ὁ Δημήτριος Μ. Γουνδέλης, παρακαλοῦνται δὲ τοῦ λοιποῦ τὰ εἰς τὰ διάφορα μέρη τῆς νήσου ὑποπρακτορεῖα ν' ἀλληλογραφῶσι μεθ' ἡμῶν, καθ' ὅσον ἀπὸ σήμερον καὶ ἐντεῦθεν οὐδεὶς λ)σμὸς τοῦ κυρίου αὐτοῦ μεθ' οἱουδήποτε, θέλει ἀναγνωρίζηται παρ' ἡμῶν.

Μυτιλήνη 23 Σεπτεμβρίου 1916.

Α.Α. ΚΡΑΛΛΗΣ
Ἐπιθεωρητὴς Ἑτ. Ἑλλ. Τύπου

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
ἐνεργεῖ ἐγγραφὰς ἀνεξόδως εἰς τὸ
Νέον Γαλλικὸν Δάνειον
(Rente Perpetuelle)
Τιμὴ ἐκδόσεως Φρ. 87.50
Τόκος 5 ο)ο
3—5

Η ΛΕΣΒΟΣ

ΠΟΤΕ ΦΘΑΝΟΥΝ

Καθ' ἃ ἐγνώσθη χθὲς τὴν νύκτα, τὸ ἀτμόπλοιον «Ἑσπερία» φέρον τὰ μέλη τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως μετὰ τῆς ἀκολουθείας των, καταφθάνει εἰς τὸν λιμένα μας σήμερον λίαν πρωΐ.

Ἡ ἀποβίβασις τῶν ὑψηλῶν προσώπων ὑπολογίζεται ὅτι θὰ γίνῃ περὶ τὴν 8ην προμεσημβρινὴν ὥραν.

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΥΠΟΔΟΧΗ

Ἡ σημερινὴ ὑποδοχὴ τῶν μεγάλων Ἀρχηγῶν τῆς Ἐθνικῆς ἐπαναστάσεως θὰ γίνῃ κατὰ τὸ πρόγραμμα τὸ ὁποῖον ἐδημοσιεύσαμεν χθὲς καὶ τὸ ὁποῖον δύναται νὰ θεωρηθῇ ἐπίσημον.

Πρὸς ὑποδοχὴν τῆς «Ἑσπερίας» τῆς φερούσης τοὺς Κυβερνήτας θὰ ἐξέλθουν εἰς τὸ πέλαγος ἐπιβαίνοντες τῆς ὡραίας θαλαμηγοῦ τοῦ κ. Ρὶζ ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Λαοῦ καὶ ἡ Διοργανωτικὴ Ἐπιτροπή.

Θὰ προσφωνήσωσι δὲ τὰ μέλη τῆς Κυβερνήσεως ἐκ μέρους τοῦ Λαοῦ τῆς Λέσβου ὁ ἐκ τῶν τέως βουλευτῶν καὶ μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Λαοῦ κ. Ἀπόστολος Σιφναῖος ἐκ μέρους δὲ τῶν Προσφύγων ὁ πρόεδρος τῆς Παμμικρασιατικῆς ἑνώσεως κ. Λάζαρος Γιαννόπουλος.

Στὴν ἀποβάθρα ἡ σειρὰ τῶν σωματείων θὰ εἶναι ἡ ἑξῆς, μέ ἐπὶ κεφαλῆς τὸ σύνδεσμο τῶν ἐπιστράτων, τῶν τιμίων στρατιωτῶν τῆς αὔριον ἐπάνω στοὺς ὁποίους τόσας ἐλπίδας στηρίζει ἡ φυλή!

Σύλλογος Ἐπιστράτων, Ἐμπορικὸς Σύλλογος Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον, Δικηγορικὸς Σύλλογος, Ἐφορία Φιλ. Καταστημάτων, Ἐφορία Λέσχης Προόδου, Παμμικρασιατικὴ Ἕνωσις καὶ τὰ Σωματεῖα: Δημοδιδασκάλων, Ὑφασματοπωλῶν, Κουρέων, Ἰχθυοπωλῶν, Ἐργατῶν θαλάσσης, Λεμβούχων, Ἐργατῶν προκυμαίας, Ἀχθοφόρων, Γαλακτοπωλῶν, Ἀρτοποιῶν, Ὑποδηματοποιῶν, Ἀλληλοβοηθείας, Ἁμαξηλατῶν, Κτιστῶν, Κρεοπωλῶν, Ξυλουργῶν καὶ Καραγωγέων.

Τὸ Πλωμάρι

Μετὰ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτραπῆς τῶν Ἐπιστράτων, θὰ δεχθοῦν σήμερον τὸν κ. Βενιζέλον καὶ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Συνδέσμου κ. Δαγκλῆν καὶ οἱ Πλωμαρῖτες ἐπίστρατοι διὰ τοῦ Προέδρου των κ. Δ. Ἀράπογλου.

Νομαρχιακὰ

Κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Νομαρχίας Λέσβου διωρίσθη Κοινοτικὸς Σύμβουλος τοῦ χωρίου Σκοῦντας ὁ κ. Προκόπιος Καλινιώτης ἀντὶ τοῦ Π. Εὐσταθίου ἀπολυθέντος.

Ὁμοίως διωρίσθησαν κοινοτικοὶ Σύμβουλοι Μυστεγνῶν οἱ κ. κ. Χαράλαμπος Παφλιωτέλλης καὶ Εὐστράτιος Λάμπρου.

Κοινοτικὸς σύμβουλος εἰς τὸ χωρίον Γελοίων διωρίσθη ὁ κ. Δημ. Μονμουλῆς.

Τραυματισμὸς

Ὁ ἀστυνομικὸς σταθμάρχης Ἁγιάσσου τηλεγραφεῖ πρὸς τὰς ἐνταῦθα Ἀρχὰς ὅτι τὴν παρελθοῦσαν νύκτα περὶ ὥραν 8ην μ. μ. ἐν δημοσίᾳ ὁδῷ τοῦ χωρίου Κεραμίων, εἷς ἄγνωστος ἔνοπλος ἐπετέθη κατὰ τοῦ ὀθωμανοῦ Σουλεϊμὰν Χασὰν καὶ πυροβολήσας κατ' αὐτοῦ τὸν ἐτραυμάτισεν ἐλαφρῶς εἰς τὸν μηρόν.

Ἐνεργοῦνται ἀνακρίσεις ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας πρὸς ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τοῦ δράστου τῆς πράξεως ταύτης.

Ὁδηγίαι πρὸς τοὺς Δημάρχους

Ὁ Νομάρχης Λέσβου κ. Γ. Δουκουμεντζίδης ἀπέστειλεν πρὸς τοὺς κ. κ. Δημάρχους τῶν διαφόρων δήμων τῆς νήσου μας τὸ κάτωθι τηλεγράφημα:

Δημάρχους Νήσου

Προκειμένου ληφθῶσιν μέτρα ἐνισχύσεως χωροφυλακῆς δι' ἐγχωρίου πολιτοφυλακῆς πρὸς καταρτισμὸν μεταβατικῶν σωμάτων ἀπὸ χωρίου εἰς χωρίον πρὸς τήρησιν τάξεως καταβαλλομένης ἡμισείας δαπάνης ὑπὸ δημοτικοῦ ταμείου, παρακαλοῦμεν ὅπως ἐπειγόντως τηλεγραφήσετε ἡμῖν κατόπιν συνεννοήσεως μετ' ἀστυνομικῆς ἀρχῆς πόσων πολιτοφυλάκων ἔχει ἀνάγκην ὑμέτερος Δῆμος δεδομένου ὅτι ἕκαστος τούτων θέλει λαμβάνῃ μηνιαίαν ἀντιμισθίαν τοὐλάχιστον ἑκατὸν δραχμῶν ἐξ ὧν τὸ ἥμισυ βαρύνει τὸ δημόσιον, τὸ ἕτερον δὲ ἥμισυ οἰκεῖον δημοτικὸν Ταμεῖον.

Νομάρχης Λέσβου

Κατασκευὴ ὁδοῦ

Ὑπὸ τῆς ἐνταῦθα Νομαρχίας ἐνεκρίθη ἡ κατασκευὴ δημοτικῆς ὁδοῦ ἐν Ἁγιάσσῳ ἀρχομένης ἀπὸ τῆς οἰκίας τοῦ Κ. Κατζελέλλη μέχρι τῆς οἰκίας τοῦ Θ. Παντελῆ.

Τράπεζα τῆς Ἀνατολῆς

Τὰ γραφεῖα τοῦ ἐνταῦθα Πρακτορείου τῆς Τραπέζης τῆς Ἀνατολῆς, σήμερον, Σάββατον 24)7 Ὀκτωβρίου, ἐπὶ τῇ ἐλεύσει καὶ ὑποδοχῇ τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως ἔσονται κλειστά.

Ἐκ τῆς Διευθύνσεως

Τὰ χωρία μας

Ἡ Κοινότης Τελωνίων ἀπέστειλε πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Κυβέρνησιν τὸ κατωτέρω τηλεγράφημα:

Ἐθνικὴν Κυβέρνησιν
Χανιὰ

Εὐγνωμονοῦντες τασσόμεθα πλευρὸν Ὑμῶν. Θαρρεῖτε, χωρεῖτε, ἐπιτελεῖτε δόξαντα.

Κοινότης Τελωνίων
Γ. Οἰκονομίδης, Μ. Χ" Μιχαλάκης, Α. Χ' Γεωργίου, Ι. Μιχαλέλης.

Ἡ Κυβέρνησις ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς:

Κοινότητα Τελωνίων
Μυτιλήνην

Συγκεκινημένη ἐξ αἰσθημάτων ὑμετέρας Κοινότητος προσωρινὴ Κυβέρνησις ἐκφράζει εἰλικρινῆ συγχαρητήρια διὰ τὸ ἁγνόν, ἀκμαῖον καὶ ἀνδρικὸν φρόνημα αὐτῆς.

Ἐκ τῶν ἁγνῶν αἰσθημάτων τῶν γνησίων τέκνων τῆς πατρίδος ἀρυομένη τὴν δύναμιν αὐτῆς ἡ προσωρινὴ Κυβέρνησις θέλει χωρήσει εἰς τὸ ἔργον ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι δὲν εἶνε δυνατὸν ἢ νὰ εὐοδωθῇ ὁ ἀρξάμενος ἀγών, συγκεντρῶν τοὺς παλμοὺς καὶ τὰς ἐλπίδας ὁλοκλήρου τοῦ Ἔθνους καὶ ἀποβλέπων εἰς τὴν ἄμυναν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀπὸ τοῦ ἐπερχομένου ὀλέθρου.

Ἡ Προσωρινὴ Κυβέρνησις
Ἐλευθ. Βενιζέλος
Π. Κουντουριώτης

Κατάταξις ὑπενωμοτάρχου

Προσῆλθεν χθὲς εἰς τὴν ἐνταῦθα Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν καὶ κατετάχθη μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ὑπενωμοτάρχου εἰς τὸ σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς ὁ τέως παρὰ τῷ Πρωτοδικείῳ ὑπογραμματεὺς κ. Δημ. Ματθαίου, ὅστις δώσας καὶ τὸν νενομισμένον ὅρκον ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του.

Ζωοκλοπαὶ

Κατὰ τηλεγραφικὰς πληροφορίας τῆς Ἀστυνομικῆς ὑποδιευθύνσεως Μολύβου πρὸς τὴν ἐνταῦθα Ἀρχήν, τὴν νύκτα τῆς 17 τρέχοντος ἄγνωστοι μεταβάντες εἰς θέσιν «Κόκκαλα» τῆς περιφερείας Μολύβου ἔκλεψαν ἕνα βοῦν τοῦ ὀθωμανοῦ Ἀχμὲτ ἐφέντη.

Ἡ Ἀστυνομία ἐνεργεῖ καταλλήλως πρὸς ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τῶν δραστῶν.

⁂

Ἐπίσης ὁ ἀστυνομικὸς σταθμάρχης Καλλονῆς τηλεγραφεῖ πρὸς τὰς ἐνταῦθα ἀρχὰς ὅτι τὴν νύκτα τῆς χθὲς ἓξ ἄγνωστοι ὡπλισμένοι δι' ὅπλων γκρᾶ καὶ μαχαιρῶν, μεταβάντες εἰς θέσιν «Καπνᾶ» τῆς περιφερείας Παρακοίλων ἔκλεψαν ἐκ τοῦ ποιμνίου τοῦ Γ. Πουχλῆ 10 πρόβατα καὶ δύο κριοὺς, ἠπείλησαν δὲ ὅτι θὰ φονεύσουν τὸν ποιμένα ἂν δὲν τοὺς παρέδιδε ταῦτα.

Ἡ ἀστυνομία εἰς γνῶσιν τῆς ὁποίας περιῆλθεν τὸ γεγονὸς προέβη εἰς τὴν ἐνέργειαν ἀνακρίσεων πρὸς ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τῶν δραστῶν.

Εὐχαριστήριον

Καθῆκον ἱερὸν θεωρῶ νὰ εὐχαριστήσω καὶ δημοσίᾳ τὸν ἔγκριτον ἰατρὸν καὶ ἔξοχον μαιευτῆρα Μιχ. Σανίδην καὶ τὴν μαῖαν Μαρίαν Νέστορος, οἵτινες ἔσωσαν ἐκ βεβαιοτάτου θανάτου τὴν σύζυγόν μου.

Τοιοῦτοι ἐπιστήμονες τιμῶσι τὴν Μυτιλήνην καὶ ἀναδεικνύονται πραγματικοὶ τῆς κοινωνίας εὐεργέται.

Κλεάνθης Σ. Μαραγκὸς

Τὰ Τυπογραφεῖα τοῦ «Ἐλευθέρου Λόγου»

Τὰ τυπογραφεῖα τοῦ «Ἐλευθέρου Λόγου» ἀπὸ τοῦ πρώτου τυπογρ. στοιχείου μέχρι τοῦ τελευταίου γραμμιδίου κατήρτισαν τὰ πανελλήνια Στοιχειοχυτήρια «Αὐγῆς Ἀθηνῶν» τοῦ κ. Ἀποστολοπούλου. Διὰ στοιχείων τοῦ αὐτοῦ Στοιχειοχυτηρίου ἐκτυποῦται ὁ «Χρόνος Ἀθηνῶν», ἡ «Ἀλήθεια» τοῦ κ. Τσουκαλᾶ, ἡ «Νέα Ἀλήθεια», ἡ «Μακεδονία» Θεσσαλονίκης, ἡ «Ἠχὼ τῆς Μακεδονίας», ἡ «Πρόοδος» τῆς Λαρίσσης καὶ πλεῖσται ἄλλαι ἡμερήσιαι καὶ ἑβδομαδιαῖαι ἐφημερίδες καὶ περιοδικά.

ΘΕΑΜΑΤΑ

Κινηματόγραφος «Ἀλκαῖος»

ΛΟΛΑ λέγεται ἡ ἡρωΐς τῆς θεατρικῆς κινήσεως τῆς Κυριακῆς.

ΒΙΣΚΟΝΤΙ λέγεται αὐτὴ ποῦ θὰ κατακτήσῃ τῆς καρδιὲς τῶν ἐρωτευμένων τοῦ θεάτρου μὲ τὸ ὡραῖο παίξιμό της.

REX
HGH CLASS
CIGARETTES

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΛΟΓΟΥ,,

Ἀρ. τηλ. 3976

ΑΘΗΝΑΙ 23 Σεπτεμβρίου ὥρα 1 πρωϊνὴ

ΤΙ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΕΙ Η ΕΣΤΙΑ

Ἡ Ἑστία συμβουλεύει νὰ ἀπόσχωσι τῆς νέας Κυβερνήσεως οἱ ἁμαρτωλοὶ γέροντες, οἱ ὄψιμοι φιλανταντικοὶ καὶ ἐν γένει πολιτικοὶ τῆς στρατιᾶς τῶν σωτήρηδων, ὅπως ἡ Ἑλλὰς δυνηθῇ νὰ μειώσῃ τὰ δεινὰ τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς δυσπιστίας καὶ τοῦ ἐρεθισμοῦ τῆς Ἀντὰντ διὰ τὴν ἐφαρμοζομένην ἐσωτερικὴν τακτικήν.

Τὸ κράτος, λέγει, χρειάζεται Κυβέρνησιν χωρὶς πρωτοβουλίας, ἐφαρμόζουσαν δραστηρίως τὰ μέτρα ἐκεῖνα ἅτινα θεωροῦνται ἐπιβεβλημένα πρὸς παγίωσιν τῆς τάξεως. Μόνον μὲ τοιαύτην Κυβέρνησιν δύναται ἡ Ἑλλὰς νὰ ἐξασφαλίσῃ ἥρεμον βίον ταπεινωτικῆς ἀφανείας. (Ἑλλ. πρακτορεῖον)

Μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν τὸ φύλλον μας τίθεται ὑπὸ τὰ πιεστήρια τὰ νυκτερινά μας τηλεγραφήματα καθυστεροῦσι.

Η ΠΑΡΑΜΟΝΗ

Ἀπὸ τῆς προχθὲς πανηγυρικὴν τελείως ὄψιν, ἔλαβεν ἡ πόλις μας ἐπὶ τῇ προετοιμασίᾳ τῆς ὑποδοχῆς τοῦ μεγάλου ἐργάτου τῶν Ἐθνικῶν μεγαλείων καὶ τῆς ἀκολουθίας Του.

Κόποι κατεβλήθησαν ὑπεράνθρωποι καὶ ἔγεινε πᾶν ὅ,τι ἦτο δυνατὸν ἵνα ἡ ὑποδοχὴ γίνῃ ἀξία τῶν μεγάλων ἀναμενομένων καὶ ἀνταξία τῶν θερμῶν αἰσθημάτων καὶ τῆς ἀφοσιώσεως, ἅτινα ἡ Λέσβος τρέφει πρὸς τοὺς τεθέντας, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς πατρίδος, ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ σωτηρίου κινήματος.

Φορτία ὁλόκληρα μυρσινῶν ἐγέμισαν καὶ πάλιν τὴν ἀγορὰν ὁ σημαιοστολισμὸς τέλειος καθ' ὅλα, τὰ δημόσια κτίρια εἰς τὸ ὕψος τῆς θέσεώς των, τὰ καταστήματα, τὰ καφενεῖα, ἐν γένει ὅλη ἡ πόλις ντυμένη στὸ πράσινο καὶ τὸ κυανόλευκο τῶν ἐθνικῶν χρωμάτων σὲ σφιχτὸ ἀγγάλιασμα μὲ τὰ ἐθνικὰ χρώματα τῶν μεγάλων καὶ ἐνδόξων συμμαχικῶν κρατῶν.

Ἡ προκυμαία γεμάτη ζωὴ καὶ κίνησι ἰδίως κατὰ τὰς μεταμεσημβρινὰς ὥρας, κολυμβᾷ μέσα στὸν κυκεῶνα τῶν σημαιῶν. Ἁψίδες ἔχουν στηθῇ μία εἰς τὴν ἀποβάθραν ὅπου οἱ ὑψηλοὶ ἀναμενόμενοι θὰ ἀποβιβασθῶσι, στολισμένη μὲ ὅλα τὰ χρώματα τῶν κρατῶν τῆς Συνεννοήσεως καὶ τῆς Ἑλλάδος μὲ τὴν ἐπιγραφὴ «Καλῶς ἤλθατε».

Ἁλυσσίδες ὁλόκληρες μυρσινῶν τὴν συνδέουν μὲ καταστολίστους στύλους κατὰ μῆκος τῆς προκυμαίας μέχρι τοῦ δημαρχείου καὶ ἐπάνω στοὺς στύλους σὲ στεφάνια μυρσίνης καὶ ἀνεμιζόμενα ἀπ' τὰ λάβαρα σὲ πινακίδες γραμμένα τὰ ὀνόματα τῆς Ἑλλάδας ποὺ ξύπνησε, τῆς Μικρασίας τῆς κακότυχης καὶ τῶν νησιῶν τοῦ Αἰγαίου. Ἡ Λέσβος ἡ περήφανη, ἡ μυροβόλος Χίος, ἡ Σάμος ἡ ἀδούλωτη, ἡ Λῆμνος, ἡ Ἰκαριά, ἡ Τένεδος, ἡ Ἴμβρος, ἡ Σαμοθράκη τὰ Ψαρά, ἡ Κρήτη.

Παραστέκουν γιὰ τὸ θρίαμβο.

Εἶναι αὐτὰ σημάδια παλαιῶν θριάμβων εἶναι τρόπαια νικῶν ἐνδόξων κατὰ βαρβάρων ποὺ ὁ σημερινὸς ἐρχομὸς τοῦ Νοῦ καὶ τοῦ Στολοκαύστου μᾶς φέρνουν στὴ μνήμη.

Πολλὲς αἱ ἐπιγραφὲς σ' ὅλο τὸ δρόμο ποὺ ἡ τιμημένη πομπὴ θὰ περάσῃ.

Νὰ τὸ Χριστὸς Ἀνέστη τῆς Φυλῆς, «ὁ Βενιζέλος Ζήτω».

«Ζήτω ὁ Ναύαρχος Κουντουριώτης».

Εἶναι ἡ δεύτερη στὴ γωνία ἀκριβῶς τοῦ δημοτικοῦ κήπου πρὸς τὸ μέρος τοῦ καταστήματος τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἀστυνομίας.

«Ζήτω ὁ Δαγκλῆς» παρὰ κάτω.

Ὅλες ἐκφραστικὲς καὶ ὀλιγόλογες.

Τὸ Δημαρχεῖον στολισμένο μὲ μεγάλη φιλοκαλία καὶ τελειότητα.

Καὶ πέρ' ἀπ' ἐκεῖ μὲ προμετωπίδα τὴ τὴ μεγάλη ἐπιγραφὴ «Ζήτω ἡ Ἐθνικὴ μας Κυβέρνησις» ἕνα μεγαλοπρεπὲς φόντο μὲ τὸ Λιμεναρχεῖο καταστόλιστο, σωστὸ κομψοτέχνημα, μὲ τὰ παραλιακὰ ξενοδοχεῖα καὶ καφενεῖα γεμάτα χρώματα καὶ πρασινάδες καὶ μεγάλες τῶν μεγάλων εἰκόνες, στεφανωμένες.

Τὸ Ταχυδρομεῖο, στὴν ἄλλη ἄκρα τῆς προκυμαίας, σεμνὰ ντυμένο γιορτερὰ κι' ὅλη ἡ πόλις γιορτινή.

Στὴ γωνία ἀκριβῶς τοῦ κήπου τῶν γραφείων μας, ἀπάνω στὸ δρόμο ποὺ θὰ περάσῃ ἡ μεγάλη πομπὴ ἄλλη ἐπιγραφὴ «Ζήτωσαν οἱ Λυτρωταί». Μπροστὰ στὴν Ἁγία Εἰρήνη «Καλῶς μᾶς ἦλθες Ἀρχηγέ».

Μὲ λίγα λόγια ἡ Μυτιλήνη ὅλη ἕνα μπουκέτο μὲ πολύχρωμα λουλούδια, μπουκέτο ἀμάραντο ποῦ ἡ καρδιὰ τῆς Λέσβου θὰ προσφέρῃ σήμερα στοὺς Ἐρχομένους.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ποῦ τόσο πολὺ κουράστηκε, γιὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὸ θαῦμα αὐτὸ σὲ μιὰ μέρα σχεδόν, δύναται νὰ εἶναι ὑπερήφανη γιὰ τὸ ἔργο της.

Κατόρθωσε νὰ ζωγραφίσῃ στὸ πανηγυρικὸ ταμπλὼ τῆς Πρωτευούσης τὰ αἰσθήματα τῆς Λατρείας τῶν Λεσβίων πρὸς τοὺς Ἐλευθερωτάς των. Εὖγέ της!

Μὰ κι' ὁ ἀκούραστος μηχανικὸς τοῦ Δήμου μας, ὁ κ. Ἀσημάκης Φούσκας στὸ στοιχεῖο του.

Ἡ διακόσμησις ποὺ σχεδὸν ὁλόκληρη ὀφείλεται σ' αὐτὸν τὸν τιμᾷ πάρα πολύ,

⁂

Τὸ μεσημέρι ἔχει περάσει. Ἀπὸ στόμα σὲ στόμα γυρίζει μιὰ φρᾶσι βγαλμένη ἀπὸ ἄγνωστο πηγή. Ἔρχεται.

Καὶ πραγματικῶς ἕνα τηλεγράφημα ἀναγγέλλει πῶς «τὸ βαπόρι εἶναι στὴ Χίο» μόνο τόσο. Πότε θάρθουν ἄραγε; Θάρθουν ἔξαφνα; Ἄλλοι λέγουν στὰς πέντε. Καὶ ὁ κόσμος ξεχύνεται τώρα σὲ μεγάλα κύματα, σὲ ποτάμια πολύφωτα καὶ σχηματίζει θάλασσες καὶ στολίζει τὴ προκυμαία κι' ὅλα τὰ παραλιακὰ κέντρα.

Κοπάδια γυναικῶν πρὸ παντός.

Αἱ ἀριστοκράτισσες ἀνακατωμένες μὲ τὶς θλιμμένες προσφυγοποῦλες ποῦ τὶς σέρνει στὸ προσκύνημα τοῦ Ἀρχηγοῦ ἡ Ἐλπίδα τῆς σωτηρίας.

Ὅλες ἕνα τὰς ἑνώνει αἴσθημα, αἴσθημα βουβὸ καὶ βαθὺ καὶ ἄσπιλο καὶ ἄμωμο ποῦ θὰ ξασπάσῃ στὸν ἐρχομό του σὲ μύριες εὐχές.

Νάτο! Ἔρχεται! Τρέχουν ὅλοι. Ἕνα βαπόρι: Εἶναι τὸ Ἐγγλέζικο Μονιτὼρ Νο 33 δὲν ἀνήκει στὴν ἀκολουθία του ἔρχεται ἐδῶ νὰ παρευρεθῇ στὴν ἀποθέωσι τοῦ πανυμνήτου.

Κι' οἱ σάλπιγγες; Εἶνε οἱ μαῦροι τῆς Μαδαγασκάρης. Τῆς Γαλλίας, τῆς τιμίας οἱ στρατιῶται μὲ τοὺς εὐσταλεῖς καὶ γεμάτους παράσημα ἀξιωματικούς των. Ἔρχονται νὰ δώσουν τιμὲς σ' ἕνα λειτουργὸ τῆς λευτεριᾶς.

Ὁ κόσμος τώρα βεβαιώνεται πειά!

Θάρθη ἐξάπαντος. Περνᾷ ἕνα αὐτοκίνητο. Εἶναι βέβαια ὁ Νο ὁ πολυαγαπημένος στὸ νησί μας εὐγενὴς Γαλάτης. Ἀνταλάσσει λίγα λόγια μὲ τὴν ἐπὶ τῆς ὑποδοχῆς ἐπιτροπὴν καὶ φεύγει. Ὁ στρατὸς φεύγει ἔπειτα ἀπὸ λίγο.

Δὲν θάρθη.

Θάρθη αὔριο (σήμερα) τὸ πρωῒ στὰς ἐννεά.

Ὁ κόσμος ἀρχίζει νὰ φεύγῃ.

Μὰ ἡ κίνησι ἐξακολουθεῖ ζωηρὴ ἕως τὴ νύκτα.

Φῶτα λάμπουν παντοῦ. Τὸ Λιμεναρχεῖο πυροτεχνήματα σωστό.

Μεγάλο Σάββατο ἀπόψε, λέγει ὁ κοσμάκης καὶ σπρώχνεται στὰ κέντρα ποῦ ἀντηχοῦν μουσικὲς καὶ τραγούδια.

Ὁ κόσμος θὰ ἡσυχάσῃ καὶ στὸν ὕπνο του θὰ βλέπῃ ἐκείνους ποῦ θὰ τιμήσῃ σήμερα, ἐκείνους ποῦ θὰ ὑψώσῃ, στὸ σημερινὸ θρίαμβο, στοῦ οὐρανοῦ τοὺς θόλους, πάνω στὰ κύματα τῆς ζητωκραυγῆς τῆς ἀδολης.

Ἔτσι ἡ Μυτιλήνη ἑτοιμάζεται νὰ ὑποδεχθῇ τοὺς λυτρωτάς.

ΤΑ ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ ΣΑΣ
ΕΙΣ ΤΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
"ΤΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΛΟΓΟΥ,,

(12) PAUL D'AIGREMON (12)

ΤΡΑΓΙΚΗ ΑΓΑΠΗ

Μετάφρασις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ὑπὸ «Αἰολέως»

Ὁ μυστηριώδης θάνατος

(Συνέχεια)

—Ὄχι! Καὶ αὐτὸ ἀκριβῶς εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ μυστικὰ ποῦ μὲ ἐμπιστεύθηκε ὁ δούξ.

— Μὰ ἐδῶ δὲν χωρεῖ μυστικό!

— Καὶ ἡ ἀδελφὴ τοῦ πατέρα σου καὶ τοῦ πατέρα μου ἡ Γενεβιέβη τοῦ Σαὶντ Ἀμάντ;

— Ὢ! εἶνε εἴκοσι χρόνια τοὐλάχιστο ποῦ πέθανε.

— Δὲν ἀπέθανε.

— Ἀστειεύεσαι λοιπόν;

— Ἤθελα νὰ εἶναι ἔτσι. Εἶμαι κι' ἐγὼ μέλος τῆς οἰκογενείας τῶν Ἀμὰντ καὶ ἡ ντροπὴ μὲ χτυπᾷ κατάκαρδα.

— Μὰ τὶ ντροπὴ; Δὲν σᾶς ἐννοῶ.

— Λοιπὸν αὐτὸ τὸ κορίτσι ἔφυγε ἀπ' τὴ πατρική του στέγη μαζὶ μ' ἕνα νέον.

— Θεέ μου! Εἶσθε βέβαιος;

— Μάλιστα. Ὁ πάπος μάλιστα βαρειὰ πληγωμένος ἀπ' τὴ προσβολὴ τὴν ἀπεκήρυξε καὶ τὴν ἐθεώρησε νεκράν. Ἐπενθηφόρησε τότε ὅλη ἡ οἰκογένεια, τόση δὲ ἦταν ἡ μυστικότης ὅλων τῶν ὑπαλλήλων ὥστε ὅλοι πίστεψαν πῶς πέθανε στ' ἀλήθεια καὶ κανεὶς δὲν ὑποψιάσθηκε τίποτα.

— Μὰ ἂν δὲν ἀπέθανε τὶ ἔγινε τότε;

— Ἁπλούστατα παντρεύτηκε μὲ τὸν ἀπαγωγέα της.

— Ὁ ὁποῖος ὀνομάζεται ;...

— Φραγκῖσκος Μπρεγιὲ, ἄνθρωπος ἀμφιβόλου ἠθικοῦ παρελθόντος.

Ἔφυγε μαζί του στὸ Παρίσι.

Ἔκαμε πολλὰ παιδιά, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ τελευταῖο τῆς ἐκόστισε τὴ ζωή.

— Καὶ τί ἔγιναν τὰ παιδιά της ;

— Ἀπέθαναν ὅλα πλὴν ἑνὸς, τὸ ὁποῖον εἶνε σήμερα τριάντα ἐτῶν. Εἶναι ἕνας δικηγόρος μεγάλου ταλάντου, πτωχὸς ἀλλὰ μὲ μεγίστην ἐπιρροὴν, ἐξυπνότατος καὶ ἀνοικτίρμων ὅπως λέγουν, ὁ δὲ δοὺξ ὁ ὁποῖος τὸν γνωρίζει τὸν θεωρεῖ ἱκανὸν χάρις εἰς τὴν ἐπιδεξιότητα καὶ τὴν τόλμην του νὰ ἀκυρώσῃ τὴν διαθήκην καὶ νὰ γίνῃ κύριος τῆς περιουσίας.

Αὐτὸς ὁ φόβος θὰ λείψῃ μόνο τὴν ἡμέρα ποῦ ἐγὼ θὰ ὀνομασθῶ ἐπισήμως παιδί του. Ὁ πατέρας ἔγραψε ἤδη ὅπου ἔπρεπε καὶ ἐγὼ χρεωστοῦσα νὰ πάγω στὸ Παρίσι προτοῦ νἄρθω ἐδῶ. Βλέπεις ὅμως ὁ πόθος τοῦ νὰ σὲ δῶ μὲ ἠμπόδισε.

Γιὰ νὰ τὸν ἱκανοποιήσω λοιπὸν τώρα πρέπει νὰ πηγαίνω γρήγορα ἐκεῖ ποῦ μ' ἔστειλε.

Ἡ ὥρα ἦτο πλέον τρίτη μετὰ τὸ μεσονύκτιον.

Ὁ Μιχαὴλ ἐσηκώθη.

— Εἰς αὔριον λοιπὸν ἀγαπητή μου, εἶπεν, θὰ προσπαθήσῳ νὰ γυρίσῳ ὅσο τὸ δυνατὸν γρηγορώτερα, ἴσως μάλιστα καὶ ἀπόψε.

— Μεῖνε ἀκόμη λίγο ἀγαπητέ μου. Εἶμαι εὐτυχὴς ὅταν εἶμαι κοντά σου.

Τὴν ἔσφιξε στὰ στήθεια του,

— Μὴ κλονίζετε τὸ θάρρος μου τῆς εἶπεν θέλω νὰ μὴ μὲ ἰδῇ κανεὶς τὴν ὥρα ποῦ θὰ περνῷ τοὺς δρόμους τοῦ χωριοῦ.

— Ἐὰν δὲ θέλω νὰ εὑρεθῷ στὴν ἐξοχὴ προτοῦ ξημερώσει πρέπει νὰ φύγω ἀμέσως.

Δὲν ἀντέστη πλέον. Τὸν συνώδευσε μόνον μέχρι τῆς ἄκρας τοῦ δρόμου ἕως ἐκεῖ ποῦ εἶχε δέσει τὸ ἄλογό του.

— Χαῖρε λοιπὸν καὶ μὴ λησμονίσεις νὰ ἐπισκεφθῇς τὸν πατέρα μου. Θὰ λάβετε ἔτσι καιρὸ νὰ ὁμιλήσητε γιὰ μένα καὶ θὰ σκεφθῆτε μαζὶ μὲ τὶ τρόπο θὰ πραγματοποιηθῇ γρηγορώτερα τὸ γλυκό μας ὄνειρο.

Πήδησε ἐπάνω στὸ ἄλογο, τὴν φίλησε στὸ μέτωπο καὶ τῆς εἶπε.

— Μὴ φοβᾶσαι..... Ἐγὼ πρῶτος θέλω νὰ μὴ χωρισθοῦμε πειὰ ποτέ.

Λίγα ἀκόμη λεπτὰ καὶ στὰ σκοτάδια μέσα τῆς νύχτας χαθῆκαν ὁ ἱππέας καὶ τὸ ἄλογο.

VI

Ὁ κεραυνός

Σιγά, σιγά, ἡ Γαβριέλλα γύρισε στὴν ἔπαυλι.

Ἡ ἰδία σιωπὴ βασίλευε πάντοτε.

Τὸ δωμάτιο τῆς κομήσσης σκοτεινὸ ὅπως καὶ πρίν.

— Θὰ τῆς ἐκμυστηρευθῶ αὔριο τὸν ἔρωτά μου σκέφθηκε ἡ Γαβριέλλα.

Λίγο παρακάτω τὴν ὥρα ποῦ ἀνέβαινε τὰ πέτρινα σκαλοπάτια τοῦ διαδρόμου προσέθεσε.

— Ὁ ἀδελφός μου Δανιὴλ κοιμᾶται.

Καὶ οἱ δύο τους θἆναι εὐτυχεῖς ἅμα μάθουν τὴν εὐτυχία μου.

Καὶ πράγματι, ἡ Γαβριέλλα, ὅπως ἦταν ἀναθρεμένη μαζὶ μὲ τὸν νέον ἦταν πραγματικῶς ἀδελφή του. Ἦταν ὅμως τυφλὴ καὶ ἀθῶα, καὶ δὲν εἶχε νοιώσει τὴν μεταβολὴ καὶ δὲν ἔνοιωθε τὴ συγκίνησι τοῦ νέου στὰ τρυφερά της χάδια.

Ἔφθασε τέλος στὸ δωμάτιό της.

Ἡ Κυρὰ Κατερίνα ἔπλεκε πάντοτε κοντὰ στὴ καπνισμένη λάμπα.

Ἡ παραμάννα σήκωσε τὸ κεφάλι.

Ἐσηκώθη κατόπιν κ' ἐκείνη εὐτυχὴς ψιθυρίζουσα:

— Ω κόρη μου πόσον εἶσαι εὐτυχὴς ἂν πιστέψω τὰ μάτιά σου;

— Δόξα σοι ὁ Θεός. Τὸν παρεκάλεσα τόσο γιὰ σᾶς.

— Εὐτυχὴς λέγεις παραμάνα ; μὰ δὲν εἶναι ἀρκετὴ αὐτὴ ἡ λέξις γιὰ νὰ ἐκφράσῃ τὸ τί αἰσθάνομαι ! Αὐτὸ ποῦ ἔχω τὴ στιγμὴ αὐτὴ στὴ καρδιά μου δὲν ἔχει ὄνομα. Ξέρεις ὁ Μιχαὴλ, ὁ Μιχαὴλ μου δὲν εἶναι πλέον ὁ φτωχὸς Μιχαὴλ Γεράρδος, δὲν εἶναι ἡ ὀρφανὴ ἀπὸ πατέρα καὶ μητέρα ὕπαρξις. Εἶναι παιδὶ τοῦ δουκὸς τοῦ Ἀρζίλ. Εἶναι ἐξάδελφός μου. Ἀνήκει κι' αὐτὸς στὴν οἰκογένεια τῶν Σαὶντ Ἀμάντ. Καὶ τὸ ὡραιότερο ἔπειτα ἀπὸ λίγες μέρες γίνεται σύζυγός μου.

— Τί χαρὰ, θησαυρέ μου. Ὁ θεὸς σᾶς χρεωστοῦσε αὐτὴν τὴ μεγάλη χαρά, εἶναι ἡ πληρωμὴ τῆς ὑπομονῆς σου

— Τὴν χρεωστοῦσε καὶ σὲ σένα καὶ στὴν ἀδελφή μου τὴν Ἑλένη, ποῦ χωρὶς αὐτὴ δὲν θὰ ἠμποροῦσα νὰ νικήσω τὰς τόσας δυσκολίας. Ἂς ἔχῃ ὅμως λίγη ἀκόμη ὑπομονή. Θἄρθῃ κι' αὐτὴ κοντά μου, θὰ τὴν προσκαλέσω νὰ μοιραστοῦμε μαζὺ τὴν εὐτυχία μου. Ἐγὼ θὰ φροντίσω γιὰ τὴν ἀποκατάστασί της, θὰ κάνω ὅ,τι εἶναι δυνατὸν νὰ πάρῃ σύζυγον ἐκεῖνον ποῦ θὰ ἐκλέξῃ ἐκεῖνος ποῦ θὰ γίνῃ κοντά μας πλούσιος, ἀνεξάρτητος, ἔντιμος.

Ἡ κυρὰ Κατερίνα ἔκλαιε.

Πόσον ὅμως γλυκὰ ἦσαν αὐτὰ τὰ δάκρυα !

Ἡ εὐτυχία τῶν δύο της κοριτσιῶν τὴν ἐτρέλενε. Τὴν συνεκίνει ἡ ἰδέα πῶς δὲν θὰ τὲς χωρισθῇ, πῶς θὰ τὲς ἔχῃ πάντα κοντά της.

Οὔτε κἂν ἐφρόντισε νὰ ξεντύσῃ τὴν νεαράν της κυρίαν ἐνῷ ἤξευρε πῶς ἦτο κουρασμένη. Τὴν ἐνδιέφεραν καὶ αἱ πειὸ μικρὲς λεπτομέρειες.

Ἤκουε ἀχόρταγα τὰ λόγια τῆς Γαβριέλλας. Κ' ἐκείνη ὑπερευτυχὴς οὔτε ἐσκέπτετο ποτὲ νὰ τελειώσῃ.

Ἡ ἡμέρα ἤρχισε νὰ φέγγῃ.

Ὅλα γύρω ἦσαν σιωπηλά.

(Ἀκολουθεῖ)

ΕΘΝΙΚΗ
ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ταχίστη κατ' εὐθεῖαν διὰ ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ γραμμὴ
Τὸ θαλαμηγὸν ὑπερωκεάνειον ἀτμόπλοιον

«ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ»

ἀναχωρήσει ἐκ **Πειραιῶς κατ' εὐθεῖαν διὰ ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ τὴν 10ην Ὀκτωβρίου**

Μόλις ἐκ τῶν Ἀγγλικῶν ναυπηγείων παραληφθὲν, τόννων 18 χιλιάδων ἀνωτέρας ταχύτητος 20 μιλλίων μυθώδους πολυτελείας καὶ ἀνέσεως, ἀποτελεῖ τὴν τελευταίαν λέξιν τῆς Ἀγγλικῆς ναυπηγικῆς τέχνης.

Θέσεις Γης 1700, Βας 500, Γης 150
Διάρκεια ταξειδίου ἡμέραι 11

Δι' ἐπιβάτας, εἰσιτήρια καὶ ἐμπορεύματα ἀπευθυντέον εἰς τὸν κ. **Παναγιώτην Μ. Τζωρτζίδην** Γενικὸν πράκτορα Μυτιλήνης.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ
"ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΛΟΓΟΥ„

Ὅλοι τὰς τυπογραφικὰς ἐργασίας σας εἰς τὸν «*Ἐλεύθερον Λόγον*». Στοιχεῖα καινουργῆ. Συλλογὴ πλήρης. Καλλιτέχνης μοναδικός. Ἐκτέλεσις ταχεῖα.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

Δι' ἐπισκεπτήρια, ἐπιστολοκεφαλίδας, λογαριασμοὺς, ἀγγελτήρια, οἱαδήποτε ἔντυπα ἐμπορικῶν καὶ δημοσίων γραφείων, βιβλία, περιοδικὰ, ἐφημερίδας καὶ πᾶσαν τυπογραφικὴν ἐν γένει ἐργασίαν ἀποταθῆτε εἰς τὸν «ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΛΟΓΟΝ».

JEAN MATHEOY

Cognac vieux de raisin decoré à l'exposition d'Athènes, de Marseille, d'Egypte et honoré avec le grand diplôme de Bordeau.

Vermouth fins.

Eaux-Mineraux d'Andros, Loutrak et Tsaguesi en bouteille et en bindons.

Vins de Samos doux très parfumés en bouteilles ou en barils.

Vins de Santorin de deux ou troi, ans rouges et noirs entra gout et qalité.

Vins vieux et nouveaux produits ameux de Calloni et Eressos en bouteilles ou en bareils.

Vins Grec de resin.

Kina extra parfumée et tonotique fabriquation spéciale.

Whiski extra black and White et Scott.

Tsipouro de raisin sec produit de Samos, triple extrait, extra goutt qualité.

Eaux-de-vie, lactée et très parfumée

5—40

ΟΥΑΪΤ ΣΤΑΡ-ΛΑΪΝ

Γενικὸν Πρακτορεῖον Μυτιλήνης

Τὸ πρὸ μηνὸς ἱδρυθὲν ἔναντι τῆς Νομαρχίας ὑποκατάστημα τοῦ **κ. Ἀνσέλμου Δὲ-Πόρτου** ἀπὸ τῆς 12ης Σεπτεμβρίου ἔπαυσε νὰ λειτουργῇ διὰ λογ)σμόν του καὶ συνιστᾷ εἰς τοὺς κ.κ. μετανάστας ὅπως εἰς τὸ ἑξῆς ἀποτείνονται μόνον εἰς τὸ Κεντρικὸν Πρακτορεῖόν του κείμενον ἐπὶ τῆς Προκυμαίας, Στοὰ Γούτου Ἀριθ. 6.

Προσεχεῖς ἀναχωρήσεις:

Ψὸ ὑπερωκεάνειον «ΚΡΕΤΙΚ» ἀναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς τὴν 25ην Σεπτεμβρίου καὶ ἐκ Νεαπόλεως τὴν 3ην Ὀκτωβρίου 1916.

Ἐκ τοῦ Πρακτορείου

ΜΕΓΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ
ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΠΟΙΪΑΣ
Δ. ΜΑΓΔΑΛΙΝΗ & Σια
Ἐν Μυτιλήνῃ, Ὁδὸς Μητροπόλεως.

Μεγάλη παρακαταθήκη οἴνων Πάρου, Θήρας, Σάμου, Κεφαλληνίας. Ρετσινάτα Μεγάρων καὶ Σαλαμῖνος.

Κονιὰκ γνήσιον ἐκ σταφυλῆς Τσίπουρον, Μαστίχα, Κύτρον κλπ.

Τιμαὶ ἐκτὸς συναγωνισμοῦ
Μεγάλη παρακαταθήκη εἰς φιάλας

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΟΙΝΩΝ & ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΝ
Κ. ΨΑΡΕΛΗ
ΕΝ ΜΥΤΙΛΗΝῌ

Κεντρικὴ ἀγορὰ, κάτωθεν Ἐκκλησίας Ἁγ. Θεράποντος ἔναντι Λέσχης «Προόδου».

Εἶναι τὸ μόνον εἰδικὸν—τελειότερον ἐργοστάσιον οἰνοπνευματοποιίας ἔνθα δύναταί τις να εὕρῃ τα ἀνόθευτα, εὔγευστα ἁγνα ἡδύποτα ἀπηλλαγμένα πάσης ξένης ἐπιβλαβοῦς οὐσίας εἰς φιάλας καὶ βαρέλια, κατασκευασμένα ἐκ τῶν περιφήμων σταφυλῶν Καλλονῆς, Ἐρεσσοῦ καὶ τελειοποιημένα δι' ἀμβύκων τελειοτάτου συστήματος διπλῆς ἀποστάξεως.

Μεγάλη παρακαταθήκη Κονιακ, Μαστίχας, Τσίπουρου, Τσέρες, Ολγας κτλ.

Τιμαὶ ἐκτὸς συναγωνισμοῦ.

ΙΑΤΡΕΙΟΝ
ΣΥΦΙΛΙΔΙΚΩΝ ΚΑΙ ΔΕΡΜΑΤΙΚΩΝ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ
Δρος ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΑΡ. ΣΑΒΒΑ
Τέως ἐσωτερικοῦ ἰατροῦ τοῦ Νοσοκομείου
ΑΝΔΡΕΟΥ ΣΥΓΓΡΟΥ

Τελεία καὶ ῥιζικὴ θεραπεία Βλενορροίας, Συφιλίδος, Ἑλκῶν, Κονδυλωμάτων καὶ τῶν ἐπιπλοκῶν των, διὰ τῶν τελευταίων μεθόδων. Ἐνδοφλέβιοι ἐνέσεις «Νέο - 606» καὶ «102» κτλ. Δερματικὰ Νοσήματα–Μικροσκοπικαὶ ἐξετάσεις.

Ὧραι ἐπισκέψεων 8 1)2 — 11 1)2 π. μ. καὶ 2 1)2 — 5 μ. μ.

Συνοικία Ἁγίων Ἀποστόλων — Μυτιλήνη
6—90

"ΝΕΟΝ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ„
(πρώην Καλφοπούλου)

Ἐν τῷ «Νέῳ Φαρμακείῳ» πλουτισθέντι δι' ὅλων τῶν φαρμάκων Γαλλικῆς καὶ Ἀγγλικῆς προελεύσεως ἐκτελοῦνται ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν τοῦ φαρμακοποιοῦ Β. Παπαδοπούλου, πιστῶς καὶ εἰς τιμὰς λογικὰς αἱ συνταγαὶ ὅλων τῶν ἰατρῶν τῆς πόλεως.

Ἐπίσης ἐκτελοῦνται παραγγελίαι Φαρμακοποιῶν καὶ ἰατρῶν τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Νήσου εἰς τιμὰς λογικωτάτας.

Κολώνια πρώτης ποιότητος εἰς φιάλας καὶ μὲ τὴν ὀκᾶν.—Εἰδικαὶ σκευασίαι καὶ ἀλοιφαὶ πρὸς ἐξάλειψιν τῶν κηλίδων τοῦ προσώπου ὡς καὶ βαφαὶ τῆς κόμης φυσικοῦ χρώματος. (chataine et noir.) Κατασκευάζονται ἐν αὐτῷ ἡ θαυμασία εἰς ἀποτελέσματα «Violette Orientale» βιολέττα τῆς Ἀνατολῆς κατὰ τῆς πτώσεως τῶν τριχῶν καὶ κατὰ τῆς πιτυριάσεως (contre la chutte de chevelure contre la pitiriasis), καὶ ἰδιαίτεραι σκευασίαι διὰ τὴν κακοσμίαν τῶν ποδῶν, ἄνευ ἐξαλείψεως τοῦ ἱδρῶτος. Οἱ παρευρισκόμενοι τακτικῶς ἰατροὶ ἐν τῷ φαρμακείῳ εἶνε ὁ κ. Γεώργιος Καλλιπολίτης, Μιχαὴλ Σανίδης καὶ Εὐριπίδης Γρ. Τζαννετῆς.

ΤΑ ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ ΣΑΣ
ΕΙΣ ΤΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΟΥ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΛΟΓΟΥ„

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΛΟΓΟΥ„

ΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

Ἀρ. τηλ. 3976

ΑΘΗΝΑΙ 23 Σεπτεμβρίου ὥρα 1 πρωϊνὴ

ΠΛΗΡΗΣ ΤΑΞΙΣ

Καὶ μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως ἐκ Κρήτης ἀπόλυτος τάξις καὶ ἡσυχία βασιλεύει καθ' ἅπασαν τὴν νῆσον.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

Ὁ Καλογερόπουλος ἐδήλωσεν ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐξετάζει τὴν κατάστασιν μετὰ μεγάλης προσοχῆς καὶ σωφροσύνης.

ΑΚΡΟΑΣΕΙΣ

Ὁ βασιλεὺς ἐδέχθη τὴν μεταμεσημβρίαν τῆς χθὲς τὸν κ. Ροῦφον τὸν Στρατηγὸν τὸν ἐκτελοῦντα χρέη ἐπιτελάρχου ὡς καὶ τὸν ἀξιωματικὸν τοῦ Ναυτικοῦ Δούσμανην.

ΜΕΤΡΑ ΝΑΥΑΡΧΟΥ ΦΟΥΡΝΙΕ

Ὁ Γάλλος ναύαρχος κ. Φουρνιὲ ἀπεφάσισε τὴν λῆψιν αὐστηροτάτων μέτρων σκοπούντων τὴν ἐξασφάλισιν τῆς δημοσίας τάξεως ἐν Ἑλλάδι.

Η ΙΤΑΛΙΚΗ ΚΑΤΟΧΗ

Ἡ Ἰταλικὴ κατοχὴ τῆς Ἠπείρου φθάνει μέχρι τοῦ χωρίου Ἀρινέτσα κειμένου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἰωαννίνων, Ἁγίων Σαράντα.

ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ

Οἱ Βούλγαροι ἀπεπειράθησαν νὰ καταλάβωσι τὴν Κορυτσᾶν, εὑρεθέντες ὅμως πρὸ ἀντιστάσεως τῆς Ἑλληνικῆς φρουρᾶς ἠναγκάσθησαν νὰ ὑποχωρήσωσιν.

ΤΗΛ)ΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ Κον ΒΕΝΙΖΕΛΟΝ

Πλεῖστοι ἐπιφανεῖς Γάλλοι ἀπέστειλαν θερμὰ τηλεγραφήματα πρὸς τὸν κύριον Βενιζέλον εὐχόμενοι ἐπιτυχίαν εἰς τὸ ἀναληφθὲν ὑπ' αὐτοῦ ἔργον τῆς σωτηρίας τῆς Ἑλλάδος.

ΔΙΑΒΕΒΑΙΩΣΕΙΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Τὸ Ἀθηναϊκὸν Πρακτορεῖον ἀγγέλλει ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ἐτηλεγράφησεν εἰς τὸν ἐν Βερολίνῳ πρεσβευτὴν της Κον Θεοτόκην, νὰ διαβεβαιώσῃ τὴν Γερμανικὴν Κυβέρνησιν οτι δὲν πρέπει νὰ ἀνησυχῇ διὰ τὴν ἀναχώρησιν καὶ τὰς ἐνεργείας τοῦ κ. Βενιζέλου.

ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΙΣΤΩΝ

Ἡ Ἑστία γράφει ὅτι οἱ συλληφθέντες ὡς προπαγανδισταὶ καὶ ὁδηγηθέντες εἰς Μάλταν, Ἰταλὸς Καποῦτο καὶ ο Γερμανὸς Ὄφμαν ἀπεκάλυψαν τὴν βαρεῖαν συνενοχὴν πολλῶν Ἀθηναϊκῶν προσωπικοτήτων.

ΚΑΙ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ

Ὁ Ἰταλὸς Καποῦτο ὡμολόγησε προσέτι ὅτι εἶχε λάβει τὴν ἐντολὴν νὰ δολοφονήσῃ τὸν κύριον Βενιζέλον.

Ἀρ. 4215 ΑΘΗΝΑΙ 22 Σεπτεμβρίου μεσονύκτιον

ΠΙΘΑΝΟΤΗΤΕΣ

Πιθανώτατα τὸ ὑπουργεῖον σχηματίζεται σήμερον προσλαμβανομένου ὡς ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν τοῦ τέως ἐν Βελιγραδίῳ πρεσβευτοῦ μας κ. Ἀλεξανδροπούλου.

ΑΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΑΝΑΜΕΝΟΥΝ

Τὸ Ἄστυ γράφει οτι μετὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἀντὰντ νὰ ἐπαναφέρῃ διὰ τοῦ ναυάρχου Φουρνιὲ τὴν δημοσίαν τάξιν ἐν Ἑλλάδι θὰ ἀπεβιβάζοντο ἀγήματα εἰς Πειραιᾶ. Ἡ πτῶσις ὅμως τῆς Κυβερνήσεως ἐματαίωσε τοῦτο. Αἱ δυνάμεις ἀναμένουσι τώρ τὸν σχηματισμὸν τοῦ νέου ὑπουργείου διὰ νὰ κανονίσουν τὴ στάσιν των.

ΟΥΑΪΤ ΣΤΑΡ ΛΑΪΝ

Πειραιῶς, Νεαπόλεως, Βοστώνην, Νέαν Ὑόρκην

Τὸ ταχύπλουν καὶ πολυτελέστατον ὑπερωκεάνειον **«ΚΡΕΤΙΚ»** τόννω 20,000 ἀναχωρήσῃ ἐκ Νεαπόλεως τὴν 10ην Ὀκτωβρίου. Ἐκ Πειραιῶς θ' ἀναχωρήσωσιν οἱ ἐπιβάται τὴν 31ην Σεπτεμβρίου διὰ τῶν Ἑλληνικῶν ταχυπλόων ἀτμοπλοίων «Ἰσμήνης» θαλασσίων ἐπιχειρήσεων καὶ «Ναυκρατούσης» Γιαννουλάτου.

Παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. μετανάσται ὅπως ἀπὸ τοῦδε σπεύσωσι εἰς τὸ Γενικὸ Πρακτορεῖον Μυτιλήνης κείμενον ἐπὶ τῆς προκυμαίας πρώην Ἑλληνικὸν ταχυδρομεῖον πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν θέσεών των αἵτινες συντόμως θέλουσι συμπληρωθῇ ὡ προμηνύεται, λόγῳ τοῦ μεγάλου μεταναστευτικοῦ ῥεύματος.

Γενικὸς Πράκτωρ Λέσβου
Γ. Α. Ἀνδρεόπουλος

ΜΕΓΑ ΚΑΠΝΕΜΠΟΡΕΙΟΝ
ΥΙΩΝ Α. ΧΙΩΤΕΛΗ
Τὸ πρῶτον συσταθὲν ἐν Μυτιλήνῃ

Μεγάλη ἀποθήκη καπνῶν ἐκ τῶν ἐκλεκτοτέρων τῶν Σερρῶν, Τζουμαγιᾶς, Δράμας, Τάδοβιτς, Ἀγρινίου καὶ Σηρομερίου.

Ὑπάρχουν ὅλα τὰ εἴδη καπνῶν καὶ σιγαρέττων ἱκανοποιοῦντα καὶ τὸν πλέον ἰδιότροπον καπνιστήν, ἐπίσης δὲ καὶ παρακαταθήκη τουμπεκίων.

Δοκιμάσατε ὅλοι τὰ περίφημα καπνὰ καὶ σιγαρέττα τῶν ΥΙΩΝ Α. ΧΙΩΤΕΛΗ, εἶναι πράγματι τὰ καλλίτερα.

ΠΩΛΗΣΙΣ ΧΟΝΔΡΙΚΩΣ ΚΑΙ ΛΙΑΝΙΚΩΣ
Ἀποθήκη καὶ Γραφεῖα:
Κεντρικὴ ἀγορὰ—Ἔναντι τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Συμεών.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης